

Textele Studiilor Biblice

Trim. II, 2018

Pregătire pentru timpul sfârșitului

Cuprins:

<i>Studiul 1</i>	2
Conflictul cosmic.....	2
<i>Studiul 2</i>	5
Daniel și timpul sfârșitului.....	5
<i>Studiul 3</i>	11
Isus și cartea Apocalipsa.....	11
<i>Studiul 4</i>	14
Mântuirea și timpul sfârșitului.....	14
<i>Studiul 5</i>	16
Hristos în sanctuarul ceresc.....	16
<i>Studiul 6</i>	18
Încumetarea de a schimba Legea.....	18
<i>Studiul 7</i>	22
Mica Apocalipsă – Matei 24 și 25.....	22
<i>Studiul 8</i>	25
Închinați-vă Creatorului!.....	25
<i>Studiul 9</i>	27
Amăgirile din timpul sfârșitului.....	27
<i>Studiul 10</i>	31
Statele Unite și Babilonul.....	31
<i>Studiul 11</i>	34
Sigiliul lui Dumnezeu sau semnul fiarei.....	34
<i>Studiul 12</i>	36
Babilonul și Armagedonul.....	36
<i>Studiul 13</i>	40
Revenirea Domnului nostru Isus Hristos.....	40

Conflictul cosmic

Textul de memorat: „Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.” (Apocalipsa 12:17)

Duminică, 1 aprilie – Căderea unei ființe desăvârșite

1. **Ezechiel 28:1,2,11-17**; 1. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
 2. "Fiul omului, spune voievodului Tirului: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Pentru că ți s-a îngâmflat inima și ai zis: "Eu sunt Dumnezeu și șed pe scaunul de domnie al lui Dumnezeu în mijlocul mărilor", măcar că nu ești decât om, și nu ești Dumnezeu, măcar că îți dai ifose ca și când ai fi Dumnezeu.
 11. Cuvântul Domnului mi-a vorbit astfel:
 12. "Fiul omului, fă un cântec de jale asupra împăratului Tirului și spune-i: "Așa vorbește Domnul Dumnezeu: "Ajunsesesi la cea mai înaltă desăvârșire, erai plin de înțelepciune și desăvârșit în frumusețe.
 13. Stăteai în Eden, grădina lui Dumnezeu, și erai acoperit cu tot felul de pietre scumpe: cu sardonix, cu topaz, cu diamant, cu crisolit, cu onix, cu jasp, cu safir, cu rubin, cu smarald și cu aur; timpanele și flautele erau în slujba ta, pregătite pentru ziua când ai fost făcut.
 14. Erai un heruvim ocrotitor cu aripile întinse; te pusese pe muntele cel sfânt al lui Dumnezeu, și umblai prin mijlocul pietrelor scânteietoare.
 15. Ai fost fără prihană în căile tale, din ziua când ai fost făcut până în ziua când s-a găsit nelegiuirea în tine.
 16. Prin mărimea negoțului tău te-ai umplut de silnicie și ai păcătuit; de aceea te-am aruncat de pe muntele lui Dumnezeu și te nimicesc, heruvim ocrotitor, din mijlocul pietrelor scânteietoare.
 17. Ți s-a îngâmflat inima din pricina frumuseții tale, și-ai stricat înțelepciunea cu strălucirea ta. De aceea te arunc la pământ, te dau priveliște împăraților.

Isaia 14:12-14; 12. Cum ai căzut din cer, luceafăr strălucitor, fiu al zorilor! Cum ai fost doborât la pământ, tu, biruitorul neamurilor!

13. Tu ziceai în inima ta: "Mă voi sui în cer, îmi voi ridica scaunul de domnie mai presus de stelele lui Dumnezeu, voi șede pe muntele adunării dumnezeilor, la capătul miazănoaptei,
14. mă voi sui pe vârful norilor, voi fi ca Cel Preaînalt."

Luni, 2 aprilie – Mai mult decât cunoștințe teoretice

2. **Geneza 3:1-7**; 1. Șarpele era mai șiret decât toate fiarele câmpului pe care le făcuse Domnul Dumnezeu. El a zis femeii: "Oare a zis Dumnezeu cu adevărat: "Să nu mâncați din toți pomii din grădină"?"
 2. Femeia a răspuns șarpelui: "Putem să mâncăm din rodul tuturor pomilor din grădină.
 3. Dar despre rodul pomului din mijlocul grădinii, Dumnezeu a zis: "Să nu mâncați din el și nici să nu vă atingeți de el, ca să nu muriți."
 4. Atunci șarpele a zis femeii: "Hotărât, că nu veți muri,
 5. dar Dumnezeu știe că, în ziua când veți mânca din el, vi se vor deschide ochii și veți fi ca Dumnezeu, cunoscând binele și răul."
 6. Femeia a văzut că pomul era bun de mâncat și plăcut de privit și că pomul era de dorit ca să deschidă cuiva mintea. A luat deci din rodul lui și a mâncat; a dat și bărbatului ei, care era lângă ea, și bărbatul a mâncat și el.

7. Atunci li s-au deschis ochii la amândoi; au cunoscut că erau goi, au cusut laolaltă frunze de smochin și și-au făcut șorturi din ele.

Marti, 3 aprilie – Război în cer și pe pământ

3. **Apocalipsa 12:1-17**; 1. În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.
2. Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii și avea un mare chin ca să nască.
3. În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roșu cu șapte capete, zece coarne și șapte cununi împărătești pe capete.
4. Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii, care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.
5. Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.
6. Și femeia a fugit în pustiu, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șazeci de zile.
7. Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei,
8. dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.
9. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.
10. Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: "Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.
11. Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.
12. De aceea, bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme."
13. Când s-a văzut balaurul aruncat pe pământ, a început să urmărească pe femeia care născuse copilul de parte bărbătească.
14. Și cele două aripi ale vulturului celui mare au fost date femeii, ca să zboare cu ele în pustiu, în locul ei unde este hrănită o vreme, vremuri și jumătatea unei vremuri, departe de fața șarpelui.
15. Atunci șarpele a aruncat din gură apă, ca un râu, după femeie, ca s-o ia râul.
16. Dar pământul a dat ajutor femeii. Pământul și-a deschis gura și a înghițit râul pe care-l aruncase balaurul din gură.
17. Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.

Apocalipsa 12:10-12; 10. Și am auzit în cer un glas tare, care zicea: "Acum a venit mântuirea, puterea și împărăția Dumnezeului nostru și stăpânirea Hristosului Lui; pentru că pârâșul fraților noștri, care zi și noaptea îi pâra înaintea Dumnezeului nostru, a fost aruncat jos.

11. Ei l-au biruit prin sângele Mielului și prin cuvântul mărturisirii lor, și nu și-au iubit viața chiar până la moarte.

12. De aceea, bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme."

Miercuri, 4 aprilie – Cu voi până la sfârșit

4. **Matei 28:20**; Și învățați-i să păzească tot ce v-am poruncit. Și iată că Eu sunt cu voi în toate zilele, până la sfârșitul veacului." Amin.

Romani 8:31-39; 31. Deci ce vom zice noi în fața tuturor acestor lucruri? Dacă Dumnezeu este pentru noi, cine va fi împotriva noastră?

32. El, care n-a cruțat nici chiar pe Fiul Său, ci L-a dat pentru noi toți, cum nu ne va da fără plată, împreună cu El, toate lucrurile?
33. Cine va ridica pâră împotriva aleșilor lui Dumnezeu? Dumnezeu este Acela care-i socotește neprihăniți!
34. Cine-i va osândi? Hristos a murit! Ba mai mult, El a și înviat, stă la dreapta lui Dumnezeu și mijlocește pentru noi!
35. Cine ne va despărți pe noi de dragostea lui Hristos? Necazul, sau strâmtorarea, sau prigonirea, sau foametea, sau lipsa de îmbrăcăminte, sau primejdia, sau sabia?
36. După cum este scris: "Din pricina Ta suntem dați morții toată ziua; suntem socotiți ca niște oi de tăiat."
37. Totuși, în toate aceste lucruri, noi suntem mai mult decât biruitori, prin Acela care ne-a iubit.
38. Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,
39. nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.

Matei 10:28; Nu vă temeți de cei ceucid trupul, dar care nu pot ucide sufletul; ci temeți-vă mai degrabă de Cel ce poate să piardă și sufletul și trupul în gheenă.

Joi, 5 aprilie – Legea și Evanghelia

5. **Ieremia 44:23;** Tocmai pentru că ați ars tămâie și ați păcătuit împotriva Domnului, pentru că n-ați ascultat glasul Domnului și n-ați păzit Legea, poruncile și învățăturile Lui, tocmai pentru aceea vi s-au întâmplat aceste nenorociri, cum se vede astăzi."

Romani 3:20-26; 20. Căci nimeni nu va fi socotit neprihănit înaintea Lui prin faptele Legii, deoarece prin Lege vine cunoștința deplină a păcatului.

21. Dar acum s-a arătat o neprihănire pe care o dă Dumnezeu, fără lege - despre ea mărturisesc Legea și Prorocii -

22. și anume, neprihănirea dată de Dumnezeu, care vine prin credința în Isus Hristos, pentru toți și peste toți cei ce cred în El. Nu este nicio deosebire.

23. Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu.

24. Și sunt socotiți neprihăniți, fără plată, prin harul Său, prin răscumpărarea care este în Hristos Isus.

25. Pe El, Dumnezeu L-a rânduit mai dinainte să fie, prin credința în sângele Lui, o jertfă de ispășire, ca să-Și arate neprihănirea Lui; căci trecuse cu vederea păcatele dinainte, în vremea îndelungii răbdări a lui Dumnezeu;

26. pentru ca, în vremea de acum, să-Și arate neprihănirea Lui în așa fel, încât să fie neprihănit, și totuși să socotească neprihănit pe cel ce crede în Isus.

Romani 7:7; Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: „Să nu poftești!”

6. **Apocalipsa 14:12;** Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.

Deuteronomul 11:1; Să iubești, dar, pe Domnul Dumnezeul tău și să păzești întotdeauna învățăturile Lui, legile Lui, rânduielile Lui și poruncile Lui.

1 Ioan 5:3; Căci dragostea de Dumnezeu stă în păzirea poruncilor Lui. Și poruncile Lui nu sunt grele;

Daniel și timpul sfârșitului

Textul de memorat: „Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: «Cu adevărat, Dumnezeul vostru este Dumnezeul dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!»” (Daniel 2:47)

Duminică, 8 aprilie – Credincioși în cele mai mici lucruri

1. **Daniel 1:8,11-15;** 8. Daniel s-a hotărât să nu se spurce cu bucatele alese ale împăratului și cu vinul pe care-l bea împăratul și a rugat pe căpetenia famenilor dregători să nu-l silească să se spurce.
11. Atunci Daniel a zis îngrijitorului căruia îi încredinșase căpetenia famenilor privegherea asupra lui Daniel, Hanania, Mișael și Azaria:
12. "Încearcă pe robii tăi zece zile și să ni se dea de mâncat zarzavaturi și apă de băut;
13. să te uiți apoi la fața noastră și la a celorlalți tineri care mănâncă din bucatele împăratului și să faci cu robii tăi după cele ce vei vedea!"
14. El i-a ascultat în privința aceasta și i-a încercat zece zile.
15. După cele zece zile, ei erau mai bine la față și mai grași decât toți tinerii care mâncau din bucatele împăratului.

Deuteronomul 4:6-8; 6. Să le păziți și să le împliniți; căci aceasta va fi înțelepciunea și pricepera voastră înaintea popoarelor care vor auzi vorbindu-se de toate aceste legi și vor zice: "Acest neam mare este un popor cu totul înțelept și priceput!"

7. Care este, în adevăr, neamul acela așa de mare încât să fi avut pe dumnezeii lui așa de aproape cum avem noi pe Domnul Dumnezeu nostru, ori de câte ori Îl chemăm?

8. Și care este neamul acela așa de mare încât să aibă legi și porunci așa de drepte, cum este toată Legea aceasta pe care v-o pun astăzi înaintea?

Zaharia 8:23; Așa vorbește Domnul oștirilor: „În zilele acelea, zece oameni din toate limbile neamurilor vor apuca pe un iudeu de poala hainei și-i vor zice: „Vrem să mergem cu voi; căci am auzit că Dumnezeu este cu voi!”

Luni, 9 aprilie – Smerenia lui Daniel

2. **Daniel 2;** 1. În al doilea an al domniei lui Nebucadnețar, Nebucadnețar a avut niște vise. Duhul îi era tulburat și i-a pierit somnul.
2. Împăratul a poruncit să cheme pe vrăjitori, pe cititorii în stele, pe descântători și pe haldei ca să-i spună visele. Ei au venit și s-au înfățișat înaintea împăratului.
3. Împăratul le-a zis: "Am visat un vis; duhul îmi este tulburat și aș vrea să știu visul acela."
4. Haldeii au răspuns împăratului în limba aramaică: "Veșnic să trăiești, împărate! Spune robilor tăi visul, și-ți vom arăta tâlcuirea lui!"
5. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis haldeilor: "Mi-a scăpat din minte lucrul acela: dacă nu-mi veți face cunoscut visul și tâlcuirea lui, veți fi făcuți bucăți, și casele voastre vor fi prefăcute într-un morman de murdării.
6. Dar, dacă-mi veți spune visul și tâlcuirea lui, veți primi de la mine daruri și răsplătiri, și mare cinste. De aceea, spuneți-mi visul și tâlcuirea lui!"
7. Ei au răspuns a doua oară: "Să spună împăratul robilor săi visul, și i-l vom tâlmăci!"
8. Împăratul a luat iarăși cuvântul și a zis: "Văd, cu adevărat, că voiți să câștigați vreme, pentru că vedeți că lucrul mi-a scăpat din minte.

9. Dacă deci nu-mi veți spune visul, vă așteaptă pe toți aceeași soartă, fiindcă vreți să vă înțelegeți ca să-mi spuneți minciuni și neadevăruri, până se vor schimba vremurile. De aceea, spuneți-mi visul, ca să știu dacă sunteți în stare să mi-l și tâlcuiți!"
10. Haldeii au răspuns împăratului: "Nu este nimeni pe pământ, care să poată spune ce cere împăratul; de aceea niciodată niciun împărat, oricât de mare și puternic ar fi fost, n-a cerut așa ceva de la niciun vrăjitor, cititor în stele sau haldeu!"
11. Ce cere împăratul este greu; nu este nimeni care să spună lucrul acesta împăratului, afară de zei, a căror locuință nu este printre muritori!"
12. La auzul acestor cuvinte, împăratul s-a mâniat și s-a supărat foarte tare. A poruncit să piardă pe toți înțelepții Babilonului.
13. Hotărârea ieșise, înțelepții începuseră să fie omorâți, și căutau și pe Daniel, și pe tovarășii lui, ca să-i piardă.
14. Atunci Daniel a vorbit cu minte și cu judecată lui Arioc, căpetenia străjerilor împăratului, care ieșise să omoare pe înțelepții Babilonului.
15. A luat cuvântul și a zis lui Arioc, căpitanul împăratului: "Pentru ce a dat împăratul o poruncă atât de aspră?" Arioc a spus lui Daniel cum stau lucrurile.
16. Și Daniel s-a dus la împărat și l-a rugat să-i dea vreme ca să dea împăratului tâlcuirea.
17. Apoi Daniel s-a dus în casa lui și a spus despre lucrul acesta tovarășilor săi, Hanania, Mișael și Azaria,
18. rugându-i să ceară îndurarea Dumnezeului cerurilor pentru această taină, ca să nu piară Daniel și tovarășii săi odată cu ceilalți înțelepți ai Babilonului.
19. După aceea, i s-a descoperit lui Daniel taina într-o vedenie în timpul nopții. Și Daniel a binecuvântat pe Dumnezeul cerurilor.
20. Daniel a luat cuvântul și a zis: "Binecuvântat să fie Numele lui Dumnezeu, din veșnicie în veșnicie! A Lui este înțelepciunea și puterea.
21. El schimbă vremurile și împrejurările; El răstoarnă și pune pe împărați; El dă înțelepciune înțelepților și pricepere, celor pricepuți!
22. El descoperă ce este adânc și ascuns; El știe ce este în întuneric și la El locuiește lumina.
23. Pe Tine, Dumnezeul părinților mei, Te slăvesc și Te laud că mi-ai dat înțelepciune și putere și mi-ai făcut cunoscut ce Ți-am cerut noi; căci ne-ai descoperit taina împăratului!"
24. După aceea, Daniel s-a dus la Arioc, căruia îi poruncise împăratul să piardă pe înțelepții Babilonului; s-a dus și i-a vorbit așa: "Nu pierde pe înțelepții Babilonului! Du-mă înaintea împăratului, și voi da împăratului tâlcuirea!"
25. Arioc a dus degrabă pe Daniel înaintea împăratului și i-a vorbit așa: "Am găsit între prinșii de război ai lui Iuda un om care va da împăratului tâlcuirea!"
26. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel, care se numea Belșațar: "Ești tu în stare să-mi spui visul pe care l-am visat și tâlcuirea lui?"
27. Daniel a răspuns înaintea împăratului și a zis: "Ce cere împăratul este o taină pe care înțelepții, cititorii în stele, vrăjitorii și ghicitorii nu sunt în stare s-o descopere împăratului.
28. Dar este în ceruri un Dumnezeu care descoperă tainele și care face cunoscut împăratului Nebucadnețar ce se va întâmpla în vremurile de pe urmă. Iată visul tău și vedeniile pe care le-ai avut în patul tău:
29. În patul tău, împărate, ți-au venit în minte gânduri cu privire la cele ce vor fi după aceste vremuri; și Cel ce descoperă tainele ți-a făcut cunoscut ce se va întâmpla.
30. Însă, dacă mi s-a descoperit taina aceasta, nu înseamnă că este în mine o înțelepciune mai mare decât a tuturor celor vii, ci pentru ca să se dea împăratului tâlcuirea ei și să afli ce-ți dorește inima să știi.
31. Tu, împărate, te uitai, și iată că ai văzut un chip mare. Chipul acesta era foarte mare și de o strălucire nemaipomenită. Stătea în picioare înaintea ta, și înfățișarea lui era înfricoșătoare.
32. Capul chipului acestuia era de aur curat; pieptul și brațele îi erau de argint; pântecul și coapsele îi erau de aramă;
33. fluierul picioarelor, de fier; picioarele, parte de fier și parte de lut.
34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.

35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vara; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.
36. Iată visul. Acum îți vom spune și tâlcuirea înaintea împăratului.
37. Tu, împărate, ești împăratul împăraților, căci Dumnezeu cerurilor ți-a dat împărăție, putere, bogăție și slavă.
38. El ți-a dat în mâini, oriunde locuiesc ei, pe copiii oamenilor, fiarele câmpului și păsările cerului și te-a făcut stăpân peste toate acestea: tu ești capul de aur!
39. După tine se va ridica o altă împărăție, mai neînsemnată decât a ta; apoi o a treia împărăție, care va fi de aramă și care va stăpâni peste tot pământul.
40. Va fi o a patra împărăție, tare ca fierul; după cum fierul sfărâmă și rupe totul, și ea va sfărâma și va rupe totul, ca fierul care face totul bucăți.
41. Și după cum ai văzut picioarele și degetele picioarelor parte de lut de olar și parte de fier, tot așa și împărăția aceasta va fi împărțită; dar va rămâne în ea ceva din tăria fierului, tocmai așa cum ai văzut fierul amestecat cu lutul.
42. Și după cum degetele de la picioare erau parte de fier și parte de lut, tot așa și împărăția aceasta va fi în parte tare și în parte plăpândă.
43. Dacă ai văzut fierul amestecat cu lutul, înseamnă că se vor amesteca prin legături omenești de căsătorie, dar nu vor fi lipiți unul de altul, după cum fierul nu se poate uni cu lutul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică."
46. Atunci împăratul Nebucadnețar a căzut cu fața la pământ și s-a închinat înaintea lui Daniel, și a poruncit să i se aducă jertfe de mâncare și miresme.
47. Împăratul a vorbit lui Daniel și a zis: "Cu adevărat, Dumnezeu vostru este Dumnezeu dumnezeilor și Domnul împăraților, și El descoperă tainele, fiindcă ai putut să descoperi taina aceasta!"
48. Apoi împăratul a înălțat pe Daniel și i-a dat daruri multe și bogate; i-a dat stăpânire peste tot ținutul Babilonului și l-a pus ca cea mai înaltă căpetenie a tuturor înțelepților Babilonului.
49. Daniel a rugat pe împărat să dea grija treburilor ținutului Babilonului în mâna lui Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Daniel însă a rămas la curtea împăratului.

Galateni 6:14; În ce mă privește, departe de mine gândul să mă laud cu altceva decât cu crucea Domnului nostru Isus Hristos, prin care lumea este răstignită față de mine, și eu față de lume!

Martți, 10 aprilie – Chipul de aur

3. **Daniel 3:1-6;** 1. Împăratul Nebucadnețar a făcut un chip de aur, înalt de șaiszeci de coți și lat de șase coți. L-a ridicat în valea Dura, în ținutul Babilonului.
2. Împăratul Nebucadnețar a poruncit să cheme pe dregători, pe îngrijitori și pe cârmuitori, pe judecătorii cei mari, pe vistiernici, pe legiuitori, pe judecători și pe toate căpeteniile ținuturilor, ca să vină la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar.
3. Atunci dregătorii, îngrijitorii și cârmuitorii, judecătorii cei mari, vistiernicii, legiuitorii, judecătorii și toate căpeteniile ținuturilor s-au strâns la sfințirea chipului pe care-l înălțase împăratul Nebucadnețar. S-au așezat înaintea chipului pe care-l înălțase Nebucadnețar.
4. Iar un crainic a strigat cu glas tare: "Iată ce vi se poruncește, popoare, neamuri, oameni de toate limbile!
5. În clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente de muzică, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului de aur pe care l-a înălțat împăratul Nebucadnețar.
6. Oricine nu se va arunca cu fața la pământ și nu se va închina va fi aruncat chiar în clipa aceea în mijlocul unui cuptor aprins."

Apocalipsa 13:11-15; 11. Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.

12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.

14. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.

15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.

4. **Daniel 3:13-18;** 13. Atunci Nebucadnețar, mâniat și plin de urgie, a dat poruncă să aducă pe Șadrac, Meșac și Abed-Nego. Și oamenii aceștia au fost aduși îndată înaintea împăratului.

14. Nebucadnețar a luat cuvântul și le-a zis: "Înadins oare, Șadrac, Meșac și Abed-Nego, nu slujiți voi dumnezeilor mei și nu vă închinați chipului de aur pe care l-am înălțat?"

15. Acum fiți gata, și în clipa când veți auzi sunetul trâmbiței, cavalului, chitarei, lăutei, psaltirei, cimpoiului și a tot felul de instrumente, să vă aruncați cu fața la pământ și să vă închinați chipului pe care l-am făcut; dacă nu vă veți închina lui, veți fi aruncați îndată în mijlocul unui cuptor aprins! Și care este Dumnezeul acela care vă va scoate din mâna mea?"

16. Șadrac, Meșac și Abed-Nego au răspuns împăratului Nebucadnețar: "Noi n-avem nevoie să-ți răspundem la cele de mai sus.

17. Iată, Dumnezeul nostru căruia Îi slujim poate să ne scoată din cuptorul aprins, și ne va scoate din mâna ta, împărate.

18. Și chiar de nu ne va scoate, să știi, împărate, că nu vom sluji dumnezeilor tăi și nici nu ne vom închina chipului de aur pe care l-ai înălțat!"

Miercuri, 11 aprilie – Convertirea neamurilor

5. **Daniel 4:30;** împăratul a luat cuvântul și a zis: „Oare nu este acesta Babilonul cel mare pe care mi l-am zidit eu ca loc de ședere împărătească, prin puterea bogăției mele și spre slava măreției mele?”

6. **Daniel 4:35;** Toți locuitorii pământului sunt o nimica înaintea Lui; El face ce vrea cu oastea cerurilor și cu locuitorii pământului, și nimeni nu poate să stea împotriva mâniei Lui, nici să-I zică: „Ce faci?”

Ioan 3:7; *Nu te mira că ți-am zis: „Trebuie să vă nașteți din nou.”*

Joi, 12 aprilie – Credințioșia lui Daniel

7. **Daniel 6;** 1. Darius a găsit cu cale să pună peste împărăție o sută douăzeci de dregători, care trebuiau să fie răspândiți în toată împărăția;

2. a pus în fruntea lor trei căpetenii, în numărul cărora era și Daniel. Dregătorii aceștia aveau să le dea socoteală, ca împăratul să nu sufere nicio pagubă.

3. Daniel însă întrecea pe toate aceste căpetenii și pe dregători, pentru că în el era un duh înalt; și împăratul se gândea să-l pună peste toată împărăția.

4. Atunci căpeteniile și dregătorii au căutat să afle ceva asupra lui Daniel, ca să-l pârască în ce privea treburile împărăției. Dar n-au putut să găsească nimic, niciun lucru vrednic de mustrare, pentru că el era credincios și nu se găsea nicio greșeală la el și niciun lucru rău.

5. Atunci oamenii aceștia au zis: "Nu vom găsi niciun cuvânt de plângere împotriva acestui Daniel, afară numai dacă am găsi vreunul în Legea Dumnezeului lui!"

6. Apoi aceste căpetenii și dregătorii aceștia s-au dus cu mare zarvă la împărat și i-au vorbit așa: "Să trăiești veșnic, împărate Darius!"

7. Toate căpeteniile împărăției, îngrijitorii, dregătorii, sfetnicii și cârmuitorii sunt de părere să se dea o poruncă împărătească, însoțită de o aspră oprire, care să spună că oricine va înălța, în timp de

treizeci de zile, rugăciuni către vreun dumnezeu sau către vreun om, afară de tine, împărate, va fi aruncat în groapa cu lei.

8. Acum, împărate, întărește oprirea și iscălește porunca aceasta, pentru ca să nu se poată schimba, după legea mezilor și perșilor, care, odată dată, rămâne neschimbată."

9. În urma celor de mai sus, împăratul Darius a scris porunca și oprirea.

10. Când a aflat Daniel că s-a iscălit porunca, a intrat în casa lui, unde ferestrele odăii de sus erau deschise înspre Ierusalim, și de trei ori pe zi îngenunchea, se ruga și lăuda pe Dumnezeul lui, cum făcea și mai înainte.

11. Atunci oamenii aceștia au dat năvală în casă și au găsit pe Daniel rugându-se și chemând pe Dumnezeul lui.

12. Apoi s-au înfățișat înaintea împăratului și i-au zis cu privire la oprirea împărătească: "N-ai scris tu o oprire care spune că oricine va înălța, timp de treizeci de zile, rugăciuni vreunui dumnezeu sau vreunui om, afară de tine, împărate, să fie aruncat în groapa cu lei?" Împăratul a răspuns: "Lucrul acesta este adevărat, după legea mezilor și perșilor, care nu se poate schimba!"

13. Ei au luat din nou cuvântul și au zis împăratului: "Daniel, unul din prinșii de război ai lui Iuda, nu ține deloc seama de tine, împărate, nici de oprirea pe care ai scris-o, și își face rugăciunea de trei ori pe zi!"

14. Împăratul s-a mâhnit foarte mult când a auzit lucrul acesta; s-a gândit cum ar putea să scape pe Daniel, și până la asfințitul soarelui s-a trudit să-l scape.

15. Dar oamenii aceia au stăruit de împărat și i-au zis: "Să știi, împărate, că, după legea mezilor și perșilor, orice oprire sau orice poruncă întărită de împărat nu se poate schimba!"

16. Atunci împăratul a poruncit să aducă pe Daniel și să-l arunce în groapa cu lei. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: "Dumnezeul tău căruia necurmat Îi slujești să te scape!"

17. Au adus o piatră și au pus-o la gura gropii. Împăratul a pecetluit-o cu inelul lui și cu inelul mai marilor lui, ca să nu se schimbe nimic cu privire la Daniel.

18. Împăratul s-a întors apoi în palatul său, a petrecut noaptea fără să mănânce, nu i s-a adus nicio țiitoare și n-a putut să doarmă.

19. În revărsatul zorilor însă împăratul s-a sculat și s-a dus în grabă la groapa cu lei.

20. Și apropiindu-se de groapă, a chemat pe Daniel cu un glas plângător. Împăratul a luat cuvântul și a zis lui Daniel: "Daniele, robul Dumnezeului celui Viu, a putut Dumnezeul tău căruia Îi slujești necurmat să te scape de lei?"

21. Și Daniel a zis împăratului: "Veșnic să trăiești, împărate!"

22. Dumnezeul meu a trimis pe îngerul Său și a închis gura leilor, care nu mi-au făcut niciun rău, pentru că am fost găsit nevinovat înaintea Lui. Și nici înaintea ta, împărate, n-am făcut nimic rău!"

23. Atunci împăratul s-a bucurat foarte mult și a poruncit să scoată pe Daniel din groapă. Daniel a fost scos din groapă și nu s-a găsit nicio rană pe el, pentru că avusese încredere în Dumnezeul său.

24. Împăratul a poruncit să aducă pe oamenii aceia care pârașeră pe Daniel. Și au fost aruncați în groapa cu lei, ei, copiii lor și nevestele lor; și, până să ajungă în fundul gropii, leii i-au și apucat și le-au fărâmițat oasele.

25. După aceea, împăratul Darius a scris o scrisoare către toate popoarele, către toate neamurile, către oamenii de toate limbile, care locuiau în toată împărăția: "Pacea să vă fie dată din belșug!"

26. Poruncesc ca, în toată întinderea împărăției mele, oamenii să se teamă și să se înfricoșeze de Dumnezeul lui Daniel. Căci El este Dumnezeul cel Viu și El dănuie veșnic; Împărăția Lui nu se va nimici niciodată, și stăpânirea Lui nu va avea sfârșit.

27. El izbăvește și mântuiește, El face semne și minuni în ceruri și pe pământ. El a izbăvit pe Daniel din ghearele leilor!"

28. Daniel a dus-o bine sub domnia lui Darius și sub domnia lui Cyrus, persanul.

Apocalipsa 13:4,8,11-17; 4. Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: "Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?"

8. Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului care a fost junghiat.

11. Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.

12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.
13. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.
14. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.
15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.
16. Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,
17. și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

Isus și cartea Apocalipsa

Textul de memorat: „Celui ce va birui îi voi da să șadă cu Mine pe scaunul Meu de domnie, după cum și Eu am biruit și am șezut cu Tatăl Meu pe scaunul Lui de domnie.” (Apocalipsa 3:21)

Duminică, 15 aprilie – Structura cărții Apocalipsa

- 1 Corinteni 10:1-11;** 1. Fraților, nu vreau să nu știți că părinții noștri toți au fost sub nor, toți au trecut prin mare,
2. toți au fost botezați în nor și în mare, pentru Moise;
3. toți au mâncat aceeași mâncare duhovnicească
4. și toți au băut aceeași băutură duhovnicească, pentru că beau dintr-o stâncă duhovnicească ce venea după ei; și stâncă era Hristos.
5. Totuși cei mai mulți dintre ei n-au fost plăcuți lui Dumnezeu, căci au pierit în pustiu.
6. Și aceste lucruri s-au întâmplat ca să ne slujească nouă drept pilde, pentru ca să nu poftim după lucruri rele, cum au poftit ei.
7. Să nu fiți închinători la idoli, ca unii dintre ei, după cum este scris: "Poporul a șezut să mănânce și să bea; și s-au sculat să joace."
8. Să nu curvim, cum au făcut unii din ei, așa că într-o singură zi au căzut douăzeci și trei de mii.
9. Să nu ispitim pe Domnul, cum L-au ispitit unii din ei, care au pierit prin șerpi.
10. Să nu cârțiți, cum au cârțit unii din ei, care au fost nimiciți de nimicitorul.
11. Aceste lucruri li s-au întâmplat ca să ne slujească drept pilde și au fost scrise pentru învățătura noastră, peste care au venit sfârșiturile veacurilor.
- Apocalipsa 12:1-17;** 1. În cer s-a arătat un semn mare: o femeie învăluită în soare, cu luna sub picioare și cu o cunună de douăsprezece stele pe cap.
2. Ea era însărcinată, țipa în durerile nașterii și avea un mare chin ca să nască.
3. În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roșu cu șapte capete, zece coarne și șapte cununi împărătești pe capete.
4. Cu coada trăgea după el a treia parte din stelele cerului și le arunca pe pământ. Balaurul a stat înaintea femeii, care stătea să nască, pentru ca să-i mănânce copilul, când îl va naște.
5. Ea a născut un fiu, un copil de parte bărbătească. El are să cârmuiască toate neamurile cu un toiag de fier. Copilul a fost răpit la Dumnezeu și la scaunul Lui de domnie.
6. Și femeia a fugit în pustiu, într-un loc pregătit de Dumnezeu, ca să fie hrănită acolo o mie două sute șaiszeci de zile.
7. Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei,

Luni, 16 aprilie – Imagini ale lui Isus

- Apocalipsa 1:5;** și din partea lui Isus Hristos, Martorul credincios, Cel întâi născut din morți, Domnul împăraților pământului! A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său

Apocalipsa 1:18; Cel Viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.

Apocalipsa 5:8,9; 8. Când a luat cartea, cele patru făpturi vii și cei douăzeci și patru de bătrâni s-au aruncat la pământ înaintea Mielului, având fiecare câte o lăută și potire de aur pline cu tămâie, care sunt rugăciunile sfinților.

9. Și cântau o cântare nouă și ziceau: "Vrednic ești Tu să iei cartea și să-i rupi pecețile: căci ai fost junghiat și ai răscumpărat pentru Dumnezeu, cu sângele Tău, oameni din orice seminție, de orice limbă, din orice norod și de orice neam.

Apocalipsa 19:11-15; 11. Apoi am văzut cerul deschis, și iată că s-a arătat un cal alb! Cel ce stătea pe el se cheamă "Cel credincios - și "Cel adevărat", și El judecă și Se luptă cu dreptate.

12. Ochii Lui erau ca para focului; capul îl avea încununat cu multe cununii împărătești și purta un nume scris pe care nimeni nu-l știe, decât numai El singur.

13. Era îmbrăcat cu o haină înmuiată în sânge. Numele Lui este: "Cuvântul lui Dumnezeu."

14. Oștile din cer Îl urmau călare pe cai albi, îmbrăcate cu in subțire, alb și curat.

15. Din gura Lui ieșea o sabie ascuțită, ca să lovească neamurile cu ea, pe care le va cârmui cu un toiag de fier. Și va călca cu picioarele teascu vinului mâniei aprinse a atotputernicului Dumnezeu.

Apocalipsa 21:6; Apoi mi-a zis: „S-a isprăvit! Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul. Celui ce îi este sete îi voi da să bea fără plată din izvorul apei vieții.

Martți, 17 aprilie – Motivul sanctuarului în Apocalipsa

4. **Apocalipsa 4:1,2;** 1. După aceste lucruri, m-am uitat și iată că o ușă era deschisă în cer. Glasul cel dintâi, pe care-l auzisem ca sunetul unei trâmbițe și care vorbea cu mine, mi-a zis: "Suie-te aici, și-ți voi arăta ce are să se întâmple după aceste lucruri!"

2. Numai decît am fost răpit în Duhul. Și iată că în cer era pus un scaun de domnie, și pe scaunul acesta de domnie ședea Cineva.

5. **Apocalipsa 11:19;** Și Templul lui Dumnezeu, care este în cer, a fost deschis și s-a văzut chivotul legământului Său în Templul Său. Și au fost fulgere, glasuri, tunete, un cutremur de pământ și o grindină mare.

Leviticul 16:12-14; 12. Să ia o cădelniță plină cu cărbuni aprinși de pe altarul dinaintea Domnului și doi pumni de tămâie mirositoare pisată mărunt; să ducă aceste lucruri dincolo de perdeaua dinăuntru; 13. să pună tămâia pe foc înaintea Domnului, pentru ca norul de fum de tămâie să acopere capacul ispășirii de pe chivotul mărturiei, și astfel nu va muri.

14. Să ia din sângele vițelului și să stropească cu degetul pe partea dinainte a capacului ispășirii spre răsărit; să stropească din sânge de șapte ori cu degetul lui înaintea capacului ispășirii.

Miercuri, 18 aprilie – Hristos în Apocalipsa (1)

6. **Apocalipsa 1:1-8;** 1. Descoperirea lui Isus Hristos pe care i-a dat-o Dumnezeu, ca să arate robilor Săi lucrurile care au să se întâmple în curând. Și le-a făcut-o cunoscut, trimițând, prin îngerul Său, la robul Său Ioan

2. care a mărturisit despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre mărturia lui Isus Hristos și a spus tot ce a văzut.

3. Ferice de cine citește și de cei ce ascultă cuvintele acestei prorocii și păzesc lucrurile scrise în ea! Căci vremea este aproape!

4. Ioan, către cele șapte biserici care sunt în Asia: Har și pace vouă din partea Celui ce este, Celui ce era și Celui ce vine, și din partea celor șapte duhuri, care stau înaintea scaunului Său de domnie,

5. și din partea lui Isus Hristos, Martorul credincios, Cel întâi născut din morți, Domnul împăraților pământului! A Lui, care ne iubește, care ne-a spălat de păcatele noastre cu sângele Său

6. și a făcut din noi o împărăție și preoți pentru Dumnezeu, Tatăl Său: a Lui să fie slava și puterea în vecii vecilor! Amin.

7. Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.

8. "Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul", zice Domnul Dumnezeu, "Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic."

7. **Apocalipsa 1:7**; Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.

Apocalipsa 1:8; "Eu sunt Alfa și Omega, Începutul și Sfârșitul", zice Domnul Dumnezeu, "Cel ce este, Cel ce era și Cel ce vine, Cel Atotputernic."

Joi, 19 aprilie – Hristos în Apocalipsa (2)

8. **Apocalipsa 1:11,17,18**; 11. care zicea: "Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel de pe Urmă. Ce vezi, scrie într-o carte și trimite-o celor șapte biserici: la Efes, Smirna, Pergam, Tiatira, Sardes, Filadelfia și Laodiceea."

17. Când L-am văzut, am căzut la picioarele Lui ca mort. El Și-a pus mâna dreaptă peste mine și a zis: "Nu te teme! Eu sunt Cel Dintâi și Cel de pe Urmă,

18. Cel viu. Am fost mort, și iată că sunt viu în vecii vecilor. Eu țin cheile morții și ale Locuinței morților.

9. **Apocalipsa 22:7,12,13**; 7. "Și iată, Eu vin curând! - Ferice de cel ce păzește cuvintele prorociei din cartea aceasta!"

12. "Iată, Eu vin curând; și răsplata Mea este cu Mine, ca să dau fiecăruia după fapta lui.

13. Eu sunt Alfa și Omega, Cel Dintâi și Cel de pe Urmă, Începutul și Sfârșitul."

Mântuirea și timpul sfârșitului

Textul de memorat: „Și dragostea stă nu în faptul că noi am iubit pe Dumnezeu, ci în faptul că El ne-a iubit pe noi și a trimis pe Fiul Său ca jertfă de ispășire pentru păcatele noastre.” (1 Ioan 4:10)

Duminică, 22 aprilie – Dragostea Tatălui

1. **Ioan 14:8,9**; 8. "Doamne", I-a zis Filip, "arată-ne pe Tatăl, și ne este de ajuns."
9. Isus i-a zis: "De atâta vreme sunt cu voi și nu M-ai cunoscut, Filipe? Cine M-a văzut pe Mine a văzut pe Tatăl. Cum zici tu, dar: "Arată-ne pe Tatăl"?"

Luni, 23 aprilie – Dragostea lui Hristos

2. **Ioan 1:1-3,14**; 1. La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu.
2. El era la început cu Dumnezeu.
3. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut, n-a fost făcut fără El.
14. Și Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi, plin de har și de adevăr. Și noi am privit slava Lui, o slavă întocmai ca slava Singurului născut din Tatăl.

Filipeni 2:5-8; 5. Să aveți în voi gândul acesta care era și în Hristos Isus:

6. El, măcar că avea chipul lui Dumnezeu, totuși n-a crezut ca un lucru de apucat să fie deopotrivă cu Dumnezeu,
7. ci S-a dezbrăcat pe Sine însuși și a luat un chip de rob, făcându-Se asemenea oamenilor.
8. La înfățișare a fost găsit ca un om, S-a smerit și S-a făcut ascultător până la moarte, și încă moarte de cruce.

Romani 8:38,39; 38. *Căci sunt bine încredințat că nici moartea, nici viața, nici îngerii, nici stăpânirile, nici puterile, nici lucrurile de acum, nici cele viitoare,*

39. *nici înălțimea, nici adâncimea, nicio altă făptură, nu vor fi în stare să ne despartă de dragostea lui Dumnezeu care este în Isus Hristos, Domnul nostru.*

Marti, 24 aprilie – Dragostea Duhului

3. **Luca 12:12**; Căci Duhul Sfânt vă va învăța chiar în ceasul acela ce va trebui să vorbiți.

Ioan 16:8-13; 8. Și când va veni El, va dovedi lumea vinovată în ce privește păcatul, neprihănirea și judecata.

9. În ce privește păcatul: fiindcă ei nu cred în Mine;

10. în ce privește neprihănirea: fiindcă Mă duc la Tatăl, și nu Mă veți mai vedea;

11. în ce privește judecata: fiindcă stăpânitorul lumii acesteia este judecat.

12. Mai am să vă spun multe lucruri, dar acum nu le puteți purta.

13. Când va veni Mângâietorul, Duhul adevărului, are să vă călăuzească în tot adevărul; căci El nu va vorbi de la El, ci va vorbi tot ce va fi auzit și vă va descoperi lucrurile viitoare.

Faptele 13:2; Pe când slujeau Domnului și posteau, Duhul Sfânt a zis: „Puneți-Mi deoparte pe Barnaba și pe Saul, pentru lucrarea la care i-am chemat.”

Miercuri, 25 aprilie – Asigurarea mântuirii

4. **Psalmii 91:15,16**; 15. Când Mă va chema, îi voi răspunde; voi fi cu el în strâmtorare, îl voi izbăvi și-l voi proslăvi.

16. Îl voi sătura cu viață lungă și-i voi arăta mântuirea Mea."

Ioel 2:31,32; 31. soarele se va preface în întuneric, și luna, în sânge, înainte de a veni ziua Domnului, ziua aceea mare și înfricoșată.

32. Atunci oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit. Căci mântuirea va fi pe muntele Sionului și la Ierusalim, cum a făgăduit Domnul, și între cei rămași pe care-i va chema Domnul.

Ioan 10:28; Eu le dau viața veșnică, în veac nu vor pieri, și nimeni nu le va smulge din mâna Mea.

Romani 10:9-13; 9. Dacă mărturisești deci cu gura ta pe Isus ca Domn și dacă crezi în inima ta că Dumnezeu L-a înviat din morți, vei fi mântuit.

10. Căci prin credința din inimă se capătă neprihănirea, și prin mărturisirea cu gura se ajunge la mântuire,

11. după cum zice Scriptura: "Oricine crede în El nu va fi dat de rușine."

12. În adevăr, nu este nicio deosebire între iudeu și grec; căci toți au același Domn, care este bogat în îndurare pentru toți cei ce-L cheamă.

13. Fiindcă "oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit."

1 Ioan 5:11-13; 11. Și mărturisirea este aceasta: Dumnezeu ne-a dat viața veșnică, și această viață este în Fiul Său.

12. Cine are pe Fiul are viața; cine n-are pe Fiul lui Dumnezeu n-are viața.

13. V-am scris aceste lucruri ca să știți că voi care credeți în Numele Fiului lui Dumnezeu aveți viața veșnică.

Joi, 26 aprilie – Evanghelia veșnică

5. **Apocalipsa 14:6,7**; 6. Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

7. El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"

6. **Efeseni 1:4,5**; 4. În El, Dumnezeu ne-a ales înainte de întemeierea lumii, ca să fim sfinți și fără prihană înaintea Lui, după ce, în dragostea Lui,

5. ne-a rânduit mai dinainte să fim înfiați prin Isus Hristos, după buna plăcere a voii Sale,

Hristos în sanctuarul ceresc

Textul de memorat: „De aceea și Dumnezeu L-a înălțat nespus de mult și I-a dat Numele care este mai presus de orice nume; pentru ca, în Numele lui Isus, să se plece orice genunchi al celor din ceruri, de pe pământ și de sub pământ” (Filipeni 2:9,10)

Duminică, 29 aprilie – Sacrificiul suprem

1. **Romani 8:3;** Căci – lucru cu neputință Legii, întrucât firea pământească o făcea fără putere – Dumnezeu a osândit păcatul în firea pământească, trimițând, din pricina păcatului, pe însuși Fiul Său într-o fire asemănătoare cu a păcatului,
2. **Luca 9:22;** Apoi a adăugat că Fiul omului trebuie să pătimească multe, să fie tăgăduit de bătrâni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorât și a treia zi să învie.

Luni, 30 aprilie – Mielul lui Dumnezeu

3. **Ioan 1:29;** A doua zi, Ioan a văzut pe Isus venind la el și a zis: „Iată Mielul lui Dumnezeu care ridică păcatul lumii!

Apocalipsa 5:12; 13:8; 12. Ei ziceau cu glas tare: "Vrednic este Mielul, care a fost junghiat, să primească puterea, bogăția, înțelepciunea, tăria, cinstea, slava și lauda!"

8. Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului care a fost junghiat.

4. **Evrei 7:17,24-28;** 17. Fiindcă iată ce se mărturisește despre El: "Tu ești Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec".
24. Dar El, fiindcă rămâne "în veac", are o preoție care nu poate trece de la unul la altul.
25. De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.
26. Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri,
27. care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale, și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut o dată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine însuși.
28. În adevăr, Legea pune mari preoți pe niște oameni supuși slăbiciunii; dar cuvântul jurământului, făcut după ce a fost dată Legea, pune pe Fiul, care este desăvârșit pentru veșnicie.

Marti, 1 mai – Marele nostru Preot

5. **Evrei 7:24-27;** 24. Dar El, fiindcă rămâne "în veac", are o preoție care nu poate trece de la unul la altul.
25. De aceea și poate să mântuiască în chip desăvârșit pe cei ce se apropie de Dumnezeu prin El, pentru că trăiește pururi ca să mijlocească pentru ei.
26. Și tocmai un astfel de Mare Preot ne trebuia: sfânt, nevinovat, fără pată, despărțit de păcătoși și înălțat mai presus de ceruri,

27. care n-are nevoie, ca ceilalți mari preoți, să aducă jertfe în fiecare zi, întâi pentru păcatele sale, și apoi pentru păcatele norodului, căci lucrul acesta l-a făcut o dată pentru totdeauna, când S-a adus jertfă pe Sine însuși.

Evrei 8:6; Dar, acum, Hristos a căpătat o slujbă cu atât mai înaltă cu cât legământul al cărui mijlocitor este El, e mai bun, căci este așezat pe făgăduințe mai bune.

6. **Evrei 9:11-15;** 11. Dar Hristos a venit ca Mare Preot al bunurilor viitoare, a trecut prin cortul acela mai mare și mai desăvârșit, care nu este făcut de mâini, adică nu este din zidirea aceasta, 12. și a intrat, o dată pentru totdeauna, în Locul Preasfânt, nu cu sânge de țapi și de viței, ci cu însuși sângele Său, după ce a căpătat o răscumpărare veșnică. 13. Căci, dacă sângele taurilor și al țapilor și cenușa unei vaci, stropită peste cei întinați, îi sfințește și le aduce curățarea trupului, 14. cu cât mai mult sângele lui Hristos, care, prin Duhul cel veșnic, S-a adus pe Sine însuși jertfă fără pată lui Dumnezeu, vă va curăța cugetul vostru de faptele moarte, ca să slujiți Dumnezeului celui viu! 15. Și tocmai de aceea este El Mijlocitorul unui legământ nou, pentru ca, prin moartea Lui pentru răscumpărarea din abaterile făptuite sub legământul dintâi, cei ce au fost chemați să capete veșnica moștenire care le-a fost făgăduită.

Miercuri, 2 mai – Mijlocitorul nostru

7. **Evrei 6:19,20;** 19. pe care o avem ca o ancoră a sufletului; o nădejde tare și neclintită, care pătrunde dincolo de perdeaua dinăuntrul Templului, 20. unde Isus a intrat pentru noi ca înainte-mergător, când a fost făcut "Mare Preot în veac, după rânduiala lui Melhisedec".

Evrei 9:24; Căci Hristos n-a intrat într-un locaș de închinare făcut de mână omenească, după chipul adevăratului locaș de închinare, ci a intrat chiar în cer, ca să Se înfățișeze acum, pentru noi, înaintea lui Dumnezeu.

Joi, 3 mai – Ziua Ispășirii

8. **Evrei 9:20-23;** 20. și a zis: "Acesta este sângele legământului care a poruncit Dumnezeu să fie făcut cu voi." 21. De asemenea, a stropit cu sânge Cortul și toate vasele pentru slujbă. 22. Și, după Lege, aproape totul este curățat cu sânge; și fără vărsare de sânge nu este iertare. 23. Dar, deoarece chipurile lucrurilor care sunt în ceruri au trebuit curățate în felul acesta, trebuia ca înseși lucrurile cerești să fie curățate cu jertfe mai bune decât acestea.

Încumetarea de a schimba Legea

Textul de memorat: „El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.” (Daniel 7:25)

Duminică, 6 mai – Făgăduința

1. **Romani 7:15-25**; 15. Căci nu știu ce fac: nu fac ce vreau, ci fac ce urăsc.
16. Acum, dacă fac ce nu vreau, mărturisesc prin aceasta că Legea este bună.
17. Și atunci, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.
18. Știu, în adevăr, că nimic bun nu locuiește în mine, adică în firea mea pământească, pentru că, ce-i drept, am voința să fac binele, dar n-am puterea să-l fac.
19. Căci binele pe care vreau să-l fac, nu-l fac, ci răul pe care nu vreau să-l fac, iată ce fac!
20. Și dacă fac ce nu vreau să fac, nu mai sunt eu cel ce face lucrul acesta, ci păcatul care locuiește în mine.
21. Găsec, dar, în mine legea aceasta: când vreau să fac binele, răul este lipit de mine.
22. Fiindcă, după omul dinăuntru, îmi place Legea lui Dumnezeu;
23. dar văd în mădularele mele o altă lege care se luptă împotriva legii primite de mintea mea și mă ține rob legii păcatului care este în mădularele mele.
24. O, nenorocitul de mine! Cine mă va izbăvi de acest trup de moarte...?
25. Mulțumiri fie aduse lui Dumnezeu, prin Isus Hristos, Domnul nostru!... Astfel, dar, cu mintea, eu slujesc Legii lui Dumnezeu; dar cu firea pământească slujesc legii păcatului.

Romani 8:1; Acum, dar, nu este nicio osândire pentru cei ce sunt în Hristos Isus, care nu trăiesc după îndemnul firi pământești, ci după îndemnul Duhului.

Luni, 7 mai – Legea și păcatul

2. **Romani 7:1-14**; 1. Nu știți, fraților - căci vorbesc unor oameni care cunosc Legea - că Legea are stăpânire asupra omului câtă vreme trăiește el?
2. Căci femeia măritată este legată prin Lege de bărbatul ei câtă vreme trăiește el; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de legea bărbatului ei.
3. Dacă deci, când îi trăiește bărbatul, ea se mărită după altul, se va chema preacurvă; dar dacă-i moare bărbatul, este dezlegată de lege, așa că nu mai este preacurvă, dacă se mărită după altul.
4. Tot astfel, frații mei, prin trupul lui Hristos, și voi ați murit în ce privește Legea, ca să fiți ai altuia, adică ai Celui ce a înviat din morți; și aceasta, ca să aducem rod pentru Dumnezeu.
5. Căci, când trăiam sub firea noastră pământească, patimile păcatelor, ațâțate de Lege, lucrau în mădularele noastre și ne făceau să aducem roade pentru moarte.
6. Dar acum, am fost izbăviți de Lege și suntem morți față de Legea aceasta care ne ținea robi, pentru ca să slujim lui Dumnezeu într-un duh nou, iar nu după vechea slovă.
7. Deci ce vom zice? Legea este ceva păcătos? Nicidecum! Dimpotrivă, păcatul nu l-am cunoscut decât prin Lege. De pildă, n-aș fi cunoscut pofta, dacă Legea nu mi-ar fi spus: "Să nu poftesti!"
8. Apoi păcatul a luat prilejul și a făcut să se nască în mine, prin poruncă, tot felul de pofte; căci fără Lege, păcatul este mort.
9. Odinioară, fiindcă eram fără Lege, trăiam; dar, când a venit porunca, păcatul a înviat, și eu am murit.
10. Și porunca, ea, care trebuia să-mi dea viața, mi-a pricinuit moartea.

11. Pentru că păcatul a luat prilejul, prin ea m-a amăgit, și prin însăși porunca aceasta m-a lovit cu moartea.
 12. Așa că Legea, negreșit, este sfântă, și porunca este sfântă, dreaptă și bună.
 13. Atunci, un lucru bun mi-a dat moartea? Nicidecum. Dar păcatul, tocmai ca să iasă la iveală ca păcat, mi-a dat moartea printr-un lucru bun, pentru ca păcatul să se arate afară din cale de păcătos, prin faptul că se slujea de aceeași poruncă.
 14. Știm, în adevăr, că Legea este duhovnicească; dar eu sunt pământesc, vândut rob păcatului.
3. **Romani 7:13**; 13. Atunci, un lucru bun mi-a dat moartea? Nicidecum. Dar păcatul, tocmai ca să iasă la iveală ca păcat, mi-a dat moartea printr-un lucru bun, pentru ca păcatul să se arate afară din cale de păcătos, prin faptul că se slujea de aceeași poruncă.

Marti, 8 mai – S-a schimbat ziua de odihnă?

4. **Ioan 20:19-23**; 19. În seara aceleiași zile, cea dintâi a săptămânii, pe când ușile locului unde erau adunați ucenicii erau încuiate, de frica iudeilor, a venit Isus, a stat în mijlocul lor și le-a zis: "Pace vouă!"
20. Și după ce a zis aceste vorbe, le-a arătat mâinile și coasta Sa. Ucenicii s-au bucurat când au văzut pe Domnul.
21. Isus le-a zis din nou: "Pace vouă! Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi."
22. După aceste vorbe, a suflat peste ei și le-a zis: "Luați Duh Sfânt!"
23. Celor ce le veți ierta păcatele, vor fi iertate; și celor ce le veți ține, vor fi ținute."
5. **Faptele 20:6,7**; 6. Iar noi, după zilele praznicului Azimelor, am plecat cu corabia din Filipi și, în cinci zile, am ajuns la ei în Troa, unde am stat șapte zile.
7. În ziua dintâi a săptămânii, eram adunați laolaltă ca să frângem pâinea. Pavel, care trebuia să plece a doua zi, vorbea ucenicilor și și-a lungit vorbirea până la miezul nopții.

Faptele 2:46; Toți împreună erau nelipsiți de la Templu în fiecare zi, frângeau pâinea acasă și luau hrana cu bucurie și curăție de inimă.

6. **1 Corinteni 16:1-4**; 1. Cât privește strângerea de ajutoare pentru sfinți, să faceți și voi cum am rânduit bisericilor Galatiei.
2. În ziua dintâi a săptămânii, fiecare din voi să pună deoparte acasă ce va putea, după câștigul lui, ca să nu se strângă ajutoarele când voi veni eu.
3. Și, când voi veni, voi trimite cu epistole pe cei ce îi veți socoti vrednici ca să ducă darurile voastre la Ierusalim.
4. Dacă va face să mă duc și eu, vor merge cu mine.

Miercuri, 9 mai – Ziua a șaptea în Noul Testament

7. **Luca 4:14-16**; 14. Isus, plin de puterea Duhului, S-a întors în Galileea și I s-a dus vestea în tot ținutul dimprejur.
15. El învăța pe oameni în sinagogle lor și era slăvit de toți.
16. A venit în Nazaret, unde fusese crescut; și, după obiceiul Său, în ziua Sabatului a intrat în sinagogă. S-a sculat să citească,
- Luca 23:55,56**; 55. Femeile care veniseră cu Isus din Galileea au însoțit pe Iosif; au văzut mormântul și felul cum a fost pus trupul lui Isus în el,
56. s-au întors și au pregătit miresme și miruri. Apoi, în ziua Sabatului, s-au odihnit, după Lege.
8. **Faptele 13:14,42-44**; 14. Din Perga și-au urmat drumul înainte și au ajuns la Antiohia din Pisidia. În ziua Sabatului, au intrat în sinagogă și au șezut jos.
42. Când au ieșit afară, Neamurile i-au rugat să le vorbească și în Sabatul viitor despre aceleași lucruri.

43. Și, după ce s-a împrăștiat adunarea, mulți din iudei și din prozelitii evlavioși au mers după Pavel și Barnaba, care stăteau de vorbă cu ei și-i îndemneau să stăruie în harul lui Dumnezeu.

44. În Sabatul viitor, aproape toată cetatea s-a adunat ca să audă Cuvântul lui Dumnezeu.

Faptele 16:12,13; 12. De acolo ne-am dus la Filipi, care este cea dintâi cetate dintr-un ținut al Macedoniei și o colonie romană. În cetatea aceasta am stat câteva zile.

13. În ziua Săbatalui am ieșit afară pe poarta cetății, lângă un râu, unde credeam că se află un loc de rugăciune. Am șezut jos și am vorbit femeilor care erau adunate laolaltă.

Joi, 10 mai – Încumetarea de a schimba Sabatul

9. **Daniel 7:23-25;** 23. El mi-a vorbit așa: "Fiara a patra este o a patra împărăție care va fi pe pământ. Ea se va deosebi de toate celelalte, va sfâșia tot pământul, îl va călca în picioare și-l va zdrobi.

24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.

25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.

10. **Apocalipsa 13:1-17;** 1. Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.

2. Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard; avea labe ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.

3. Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.

4. Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: "Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?"

5. I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.

6. Ea și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer.

7. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruie. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.

8. Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului care a fost junghiat.

9. Cine are urechi să audă!

10. Cine duce pe alții în robie va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.

11. Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.

12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.

14. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.

15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.

16. Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

17. și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

Daniel 7:1-8,21,24,25; 1. În anul întâi al lui Belșatar, împăratul Babilonului, Daniel a visat un vis și a avut vedenii în mintea lui, pe când era în pat. În urmă a scris visul și a istorisit lucrurile de căpetenie.

2. Daniel a început și a zis: "În vedenia mea de noapte am văzut cum cele patru vânturi ale cerurilor au izbucnit pe Marea cea Mare.
3. Și patru fiare mari au ieșit din mare, deosebite una de alta.
4. Cea dintâi semăna cu un leu și avea aripi de vultur. M-am uitat la ea, până în clipa când i s-au smuls aripile; și, sculându-se de pe pământ, a stat drept în picioare ca un om și i s-a dat o inimă de om.
5. Și iată că o a doua fiară era ca un urs și stătea într-o rână; avea trei coaste în gură între dinți; și i s-a zis: "Scoală-te și mănâncă multă carne!"
6. După aceea m-am uitat mai departe și iată o alta ca un pardos, care avea pe spate patru aripi ca o pasăre; fiara aceasta avea și patru capete și i s-a dat stăpânire.
7. După aceea m-am uitat în vedeniile mele de noapte și iată că era o a patra fiară, nespuse de grozav de înspăimântătoare și de puternică; avea niște dinți mari de fier, mânca, sfărâma și călca în picioare ce mai rămânea; era cu totul deosebită de toate fiarele de mai înainte și avea zece coarne.
8. M-am uitat cu băgare de seamă la coarne și iată că un alt corn mic a ieșit din mijlocul lor, și dinaintea acestui corn au fost smulse trei din cele dintâi coarne. Și cornul acesta avea niște ochi ca ochii de om și o gură care vorbea cu trufie.
21. Am văzut, de asemenea, cum cornul acesta a făcut război sfinților și i-a biruit,
24. Cele zece coarne înseamnă că din împărăția aceasta se vor ridica zece împărați. Iar după ei se va ridica un altul care se va deosebi de înaintașii lui și va doborî trei împărați.
25. El va rosti vorbe de hulă împotriva Celui Preaînalt, va asupra pe sfinții Celui Preaînalt și se va încumeta să schimbe vremurile și legea; și sfinții vor fi dați în mâinile lui timp de o vreme, două vremuri și o jumătate de vreme.

Apocalipsa 14:6,7; 6. *Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.*

7. *El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecării Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"*

Exodul 20:11; *Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.*

Mica Apocalipsă – Matei 24 și 25

Textul de memorat: „Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.” (Matei 24:24)

Duminică, 13 mai – O împlinire impresionantă a profeției

1. **Matei 24:4,11,5,23-26;** 4. Drept răspuns, Isus le-a zis: "Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.
11. Se vor scula mulți proroci mincinoși și vor înșela pe mulți.
5. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu și vor zice: "Eu sunt Hristosul!" Și vor înșela pe mulți.
23. Atunci dacă vă va spune cineva: "Iată, Hristosul este aici sau acolo", să nu-l credeți.
24. Căci se vor scula hristoși mincinoși și proroci mincinoși; vor face semne mari și minuni, până acolo încât să înșele, dacă va fi cu putință, chiar și pe cei aleși.
25. Iată că v-am spus mai dinainte.
26. Deci dacă vă vor zice: "Iată-L în pustiu", să nu vă duceți acolo! "Iată-L în odăițe ascunse", să nu credeți.

Matei 24:25; Iată că v-am spus mai dinainte.

Luni, 14 mai – Cine va răbda până la sfârșit

2. **Matei 24:9;** Atunci vă vor da să fiți chinuți și vă vor omorî; și veți fi urâți de toate neamurile pentru Numele Meu.

Apocalipsa 13:11-17; 11. Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.

12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

13. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.

14. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.

15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.

16. Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,

17. și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

3. **Matei 24:13;** Dar cine va răbda până la sfârșit va fi mântuit.
4. **Matei 7:24-27;** 24. De aceea, pe oricine aude aceste cuvinte ale Mele, și le face îl voi asemăna cu un om cu judecată care și-a zidit casa pe stâncă.
25. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au bătut în casa aceea, dar ea nu s-a prăbușit, pentru că avea temelie zidită pe stâncă.
26. Însă oricine aude aceste cuvinte ale Mele, și nu le face, va fi asemănat cu un om nechibzuit care și-a zidit casa pe nisip.
27. A dat ploaia, au venit șuvoaiele, au suflat vânturile și au izbit în casa aceea; ea s-a prăbușit, și prăbușirea i-a fost mare."

Marti, 15 mai – „Urâciunea pustiirii”

5. **Matei 24:15 și Luca 21:20**; 15. De aceea, când veți vedea „urâciunea pustiirii”, despre care a vorbit prorocul Daniel, „așezată în Locul Sfânt” – cine citește să înțeleagă!
20. Când veți vedea Ierusalimul înconjurat de oști, să știți că atunci pustiirea lui este aproape.

Miercuri, 16 mai – Parabola pregătirii

6. **Matei 25:1-13**; 1. Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu zece fecioare care și-au luat candelile și au ieșit în întâmpinarea mirelui.
2. Cinci din ele erau nechibzuite, și cinci înțelepte.
3. Cele nechibzuite, când și-au luat candelile, n-au luat cu ele untdelemn;
4. dar cele înțelepte, împreună cu candelile, au luat cu ele și untdelemn în vase.
5. Fiindcă mirele zăbovea, au ațipit toate și au adormit.
6. La miezul nopții, s-a auzit o strigare: "Iată mirele, ieșiți-i în întâmpinare!"
7. Atunci toate fecioarele acelea s-au sculat și și-au pregătit candelile.
8. Cele nechibzuite au zis celor înțelepte: "Dați-ne din untdelemnul vostru, căci ni se sting candelile."
9. Cele înțelepte le-au răspuns: "Nu; ca nu cumva să nu ne ajungă nici nouă nici vouă; ci mai bine duceți-vă la cei ce vând untdelemn și cumpărați-vă."
10. Pe când se duceau ele să cumpere untdelemn, a venit mirele: cele ce erau gata au intrat cu el în odaia de nuntă și s-a încuiat ușa.
11. Mai pe urmă, au venit și celelalte fecioare și au zis: "Doamne, Doamne, deschide-ne!"
12. Dar el, drept răspuns, le-a zis: "Adevărat vă spun că nu vă cunosc!"
13. Vegheați, dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.

Joi, 17 mai – Folosirea talanților

7. **Matei 25:13-30**; 13. Vegheați, dar, căci nu știți ziua, nici ceasul în care va veni Fiul omului.
14. Atunci Împărăția cerurilor se va asemăna cu un om care, când era să plece într-o altă țară, a chemat pe robii săi și le-a încredințat averea sa.
15. Unuia i-a dat cinci talanți, altuia doi, și altuia unul: fiecăruia după puterea lui; și a plecat.
16. Îndată, cel ce primise cei cinci talanți s-a dus, i-a pus în negoț și a câștigat cu ei alți cinci talanți.
17. Tot așa, cel ce primise cei doi talanți a câștigat și el alți doi cu ei.
18. Cel ce nu primise decât un talant s-a dus de a făcut o groapă în pământ și a ascuns acolo banii stăpânului său.
19. După multă vreme, stăpânul robilor acelora s-a întors și le-a cerut socoteala.
20. Cel ce primise cei cinci talanți a venit, a adus alți cinci talanți și a zis: "Doamne, mi-ai încredințat cinci talanți; iată că am câștigat cu ei alți cinci talanți."
21. Stăpânul său i-a zis: "Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!"
22. Cel ce primise cei doi talanți a venit și el și a zis: "Doamne, mi-ai încredințat doi talanți; iată că am câștigat cu ei alți doi talanți."
23. Stăpânul său i-a zis: "Bine, rob bun și credincios; ai fost credincios în puține lucruri, te voi pune peste multe lucruri; intră în bucuria stăpânului tău!"
24. Cel ce nu primise decât un talant a venit și el și a zis: "Doamne, am știut că ești om aspru, care seceri de unde n-ai semănat și strângi de unde n-ai vânturat;
25. mi-a fost teamă și m-am dus de ți-am ascuns talantul în pământ; iată-ți ce este al tău!"
26. Stăpânul său i-a răspuns: "Rob viclean și leneș! Ai știut că secer de unde n-am semănat și că strâng de unde n-am vânturat;
27. prin urmare se cădea ca tu să-mi fi dat banii la zarafi și, la venirea mea, eu mi-aș fi luat înapoi cu dobândă ce este al meu!"

28. Luați-i, dar, talantul și dați-l celui ce are zece talanți.

29. Pentru că celui ce are i se va da, și va avea de prisos; dar de la cel ce n-are se va lua și ce are!

30. Iar pe robul acela netrebnic, aruncați-l în întunericul de afară: acolo va fi plânsul și scrâșnirea dinților."

Închinați-vă Creatorului!

Textul de memorat: „Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evangheligă veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.” (Apocalipsa 14:6)

Duminică, 20 mai – Universalitatea Evangheliei

1. **Apocalipsa 14:6;** Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evangheligă veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

Matei 24:14; 28:19; 14. Evanghelia aceasta a Împărăției va fi propovăduită în toată lumea, ca să slujească de mărturie tuturor neamurilor. Atunci va veni sfârșitul.

19. Duceți-vă și faceți ucenici din toate neamurile, botezându-i în Numele Tatălui și al Fiului și al Sfântului Duh.

2. **Galateni 3:22;** Dar Scriptura a închis totul sub păcat, pentru ca făgăduința să fie dată celor ce cred prin credința în Isus Hristos.

Luni, 21 mai – Tâlharul de pe cruce și „Evanghelia veșnică”

3. **Luca 23:32-43;** 32. Împreună cu El duceau și pe doi făcători de rele care trebuiau omorâți împreună cu Isus.
33. Când au ajuns la locul numit "Căpățâna", L-au răstignit acolo, pe El și pe făcătorii de rele: unul la dreapta, și altul la stânga.
34. Isus zicea: "Tată, iartă-i, căci nu știu ce fac!" Ei și-au împărțit hainele Lui între ei, trăgând la sorți.
35. Norodul stătea acolo și privea. Fruntașii își băteau joc de Isus și ziceau: "Pe alții i-a mântuit; să Se mântuiască pe Sine însuși, dacă este El Hristosul, Alesul lui Dumnezeu."
36. Ostașii, de asemenea, își băteau joc de El; se apropiau, Îi dădeau oțet
37. și-I ziceau: "Dacă ești Tu Împăratul iudeilor, mântuiește-Te pe Tine însuși!"
38. Deasupra Lui era scris cu slove grecești, latinești și evreiești: "Acesta este Împăratul iudeilor."
39. Unul din tâlharii răstigniți Îl batjocorea și zicea: "Nu ești Tu Hristosul? Mântuiește-Te pe Tine însuși și mântuiește-ne și pe noi!"
40. Dar celălalt l-a înfruntat și i-a zis: "Nu te temi tu de Dumnezeu, tu, care ești sub aceeași osândă?
41. Pentru noi este drept, căci primim răsplata cuvenită pentru fărâdelegile noastre; dar Omul acesta n-a făcut niciun rău."
42. Și a zis lui Isus: "Doamne, adu-Ți aminte de mine, când vei veni în Împărăția Ta!"
43. Isus a răspuns: "Adevărat îți spun că astăzi vei fi cu Mine în rai."

Marti, 22 mai – Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă!

4. **Apocalipsa 14:7;** El zicea cu glas tare: „Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!”
5. **Geneza 22:12;** Îngerul a zis: „Să nu pui mâna pe băiat și să nu-i faci nimic; căci știu acum că te temi de Dumnezeu, întrucât n-ai cruțat pe fiul tău, pe singurul tău fiu, pentru Mine.”

Exodul 20:20; Moise a zis poporului: „Nu vă înpăimântați; căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți.”

Iov 1:9; Și Satana a răspuns Domnului: „Oare degeaba se teme Iov de Dumnezeu?

Eclesiastul 12:13; Să ascultăm, dar, încheierea tuturor învățăturilor: Teme-te de Dumnezeu și păzește poruncile Lui. Aceasta este datoria oricărui om.

Matei 5:16; Tot așa să lumineze și lumina voastră înaintea oamenilor, ca ei să vadă faptele voastre bune și să slăvească pe Tatăl vostru care este în ceruri.

Miercuri, 23 mai – A venit ceasul judecății

6. **Matei 12:36;** Vă spun că, în ziua judecății, oamenii vor da socoteală de orice cuvânt nefolositor pe care-l vor fi rostit.

Eclesiastul 12:14; Căci Dumnezeu va aduce orice faptă la judecată, și judecata aceasta se va face cu privire la tot ce este ascuns, fie bine, fie rău.

Romani 2:6; care va răsplăti fiecăruia după faptele lui.

1 Corinteni 4:5; De aceea să nu judecați nimic înainte de vreme, până va veni Domnul, care va scoate la lumină lucrurile ascunse în întuneric și va descoperi gândurile inimilor. Atunci, fiecare își va căpăta lauda de la Dumnezeu.

Joi, 24 mai – Închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul!

7. **Apocalipsa 14:6,7;** 6. Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evanghelie veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod.

7. El zicea cu glas tare: "Temeți-vă de Dumnezeu și dați-I slavă, căci a venit ceasul judecății Lui; și închinați-vă Celui ce a făcut cerul și pământul, marea și izvoarele apelor!"

8. **Apocalipsa 14:8-11;** 8. Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniai curviei ei!"

9. Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

10. va bea și el din vinul mâniai lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniai Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

11. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!

Amăgirile din timpul sfârșitului

Textul de memorat: „Dar voi, preaiubiților, zidiți-vă sufletește pe credința voastră prea sfântă, rugați-vă prin Duhul Sfânt, țineți-vă în dragostea lui Dumnezeu, și așteptați îndurarea Domnului nostru Isus Hristos pentru viața veșnică.” (Iuda 20,21)

Duminică, 27 mai – O mare amăgire

1. **Apocalipsa 2:13,24;** 13. "Știi unde locuiești: acolo unde este scaunul de domnie al Satanei. Tu ții Numele Meu și n-ai lepădat credința Mea nici chiar în zilele acelea când Antipa, martorul Meu credincios, a fost ucis la voi, acolo unde locuiește Satana.
24. Vouă însă tuturor celorlalți din Tiatira, care nu aveți învățătura aceasta și n-ați cunoscut "adâncimile Satanei", cum le numesc ei, vă zic: "Nu pun peste voi altă greutate.

Apocalipsa 12:3,7-9,12,17; 3. În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roșu cu șapte capete, zece coarne și șapte cununi împărătești pe capete.

7. Și în cer s-a făcut un război. Mihail și îngerii lui s-au luptat cu balaurul. Și balaurul cu îngerii lui s-au luptat și ei,

8. dar n-au putut birui; și locul lor nu li s-a mai găsit în cer.

9. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

12. De aceea, bucurați-vă, ceruri și voi care locuiți în ceruri! Vai de voi, pământ și mare! Căci diavolul s-a coborât la voi cuprins de o mânie mare, fiindcă știe că are puțină vreme."

17. Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.

Apocalipsa 13:2; Fiara, pe care am văzut-o, semăna cu un leopard; avea labe ca de urs, și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.

Apocalipsa 20:2,7,10; 2. El a pus mâna pe balaur, pe șarpele cel vechi, care este diavolul și Satana, și l-a legat pentru o mie de ani.

7. Când se vor împlini cei o mie de ani, Satana va fi dezlegat

10. Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și prorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.

Luni, 28 mai – Două mari erezii

2. **2 Corinteni 11:13-15;** 13. Oamenii aceștia sunt niște apostoli mincinoși, niște lucrători înșelători, care se prefac în apostoli ai lui Hristos.
14. Și nu este de mirare, căci chiar Satana se prefacă într-un înger de lumină.
15. Nu este mare lucru, dar, dacă și slujitorii lui se prefac în slujitori ai neprihănirii. Sfârșitul lor va fi după faptele lor.

2 Tesaloniceni 2:9,10; 9. Arătarea lui se va face prin puterea Satanei, cu tot felul de minuni, de semne și puteri mincinoase

10. și cu toate amăgirile nelegiurii, pentru cei ce sunt pe calea pierzării, pentru că n-au primit dragostea adevărului ca să fie mântuiți.

Apocalipsa 12:9; 9. Și balaurul cel mare, șarpele cel vechi, numit diavolul și Satana, acela care înșală întreaga lume, a fost aruncat pe pământ; și împreună cu el au fost aruncați și îngerii lui.

Apocalipsa 20:10; Și diavolul, care-i înșela, a fost aruncat în iazul de foc și de pucioasă, unde este fiara și prorocul mincinos. Și vor fi munciți zi și noapte în vecii vecilor.

Marti, 29 mai – Nemurirea sufletului

3. **Eclesiastul 9:5,6,10;** 5. Cei vii, în adevăr, măcar știu că vor muri; dar cei morți nu știu nimic și nu mai au nicio răsplată, fiindcă până și pomenirea li se uită.

6. Și dragostea lor, și ura lor, și pizma lor demult au și pierit, și niciodată nu vor mai avea parte de tot ce se face sub soare.

10. Tot ce găsește mâna ta să faci, fă cu toată puterea ta! Căci, în Locuința morților în care mergi, nu mai este nici lucrare, nici chibzuială, nici știință, nici înțelepciune!

Psalmii 115:17; Nu morții laudă pe Domnul, și nici vreunul din cei ce se pogoară în locul tăcerii,

Psalmii 146:4; Suflarea lor trece, se întorc în pământ, și în aceeași zi le pier și planurile lor.

1 Corinteni 15:16-18; 16. Căci, dacă nu învie morții, nici Hristos n-a înviat.

17. Și, dacă n-a înviat Hristos, credința voastră este zadarnică, voi sunteți încă în păcatele voastre,

18. și prin urmare, și cei ce au adormit în Hristos sunt pierduți.

Daniel 12:2; Mulți din cei ce dorm în țărâna pământului se vor scula: unii pentru viața veșnică, și alții pentru ocară și rușine veșnică.

Miercuri, 30 mai – Sabatul și teoria evoluției

4. **Geneza 1 - 2:3;** 1. La început, Dumnezeu a făcut cerurile și pământul.

2. Pământul era pustiu și gol; peste fața adâncului de ape era întuneric, și Duhul lui Dumnezeu Se mișca pe deasupra apelor.

3. Dumnezeu a zis: "Să fie lumină!" Și a fost lumină.

4. Dumnezeu a văzut că lumina era bună; și Dumnezeu a despărțit lumina de întuneric.

5. Dumnezeu a numit lumina zi, iar întunericul l-a numit noapte. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua întâi.

6. Dumnezeu a zis: "Să fie o întindere între ape, și ea să despartă apele de ape."

7. Și Dumnezeu a făcut întinderea, și ea a despărțit apele care sunt dedesubtul întinderii de apele care sunt deasupra întinderii. Și așa a fost.

8. Dumnezeu a numit întinderea cer. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a doua.

9. Dumnezeu a zis: "Să se strângă la un loc apele care sunt dedesubtul cerului și să se arate uscatul!" Și așa a fost.

10. Dumnezeu a numit uscatul pământ, iar grămada de ape a numit-o mări. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

11. Apoi Dumnezeu a zis: "Să dea pământul verdeață, iarbă cu sămânță, pomi roditori, care să facă rod după soiul lor și care să aibă în ei sămânța lor pe pământ." Și așa a fost.

12. Pământul a dat verdeață, iarbă cu sămânță după soiul ei și pomi care fac rod și care își au sămânța în ei, după soiul lor. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.

13. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a treia.

14. Dumnezeu a zis: "Să fie niște luminători în întinderea cerului, ca să despartă ziua de noapte; ei să fie niște semne care să arate vremurile, zilele și anii;

15. și să slujească de luminători în întinderea cerului, ca să lumineze pământul." Și așa a fost.

16. Dumnezeu a făcut cei doi mari luminători, și anume: luminătorul cel mai mare ca să stăpânească ziua, și luminătorul cel mai mic ca să stăpânească noaptea; a făcut și stelele.

17. Dumnezeu i-a așezat în întinderea cerului ca să lumineze pământul,
18. să stăpânească ziua și noaptea și să despartă lumina de întuneric. Dumnezeu a văzut că lucrul acesta era bun.
19. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a patra.
20. Dumnezeu a zis: "Să mișune apele de viețuitoare și să zboare păsări deasupra pământului pe întinderea cerului."
21. Dumnezeu a făcut peștii cei mari și toate viețuitoarele care se mișcă și de care mișună apele, după soiurile lor; a făcut și orice pasare înaripată după soiul ei. Dumnezeu a văzut că erau bune.
22. Dumnezeu le-a binecuvântat și a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă și umpleți apele mărilor; să se înmulțească și păsările pe pământ."
23. Astfel a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a cincea.
24. Dumnezeu a zis: "Să dea pământul viețuitoare după soiul lor, vite, târătoare și fiare pământeste, după soiul lor." Și așa a fost.
25. Dumnezeu a făcut fiarele pământului după soiul lor, vitele după soiul lor și toate târătoarele pământului după soiul lor. Dumnezeu a văzut că erau bune.
26. Apoi Dumnezeu a zis: "Să facem om după chipul Nostru, după asemănarea Noastră; el să stăpânească peste peștii mării, peste păsările cerului, peste vite, peste tot pământul și peste toate târătoarele care se mișcă pe pământ."
27. Dumnezeu a făcut pe om după chipul Său, l-a făcut după chipul lui Dumnezeu; parte bărbătească și parte femeiască i-a făcut.
28. Dumnezeu i-a binecuvântat și Dumnezeu le-a zis: "Creșteți, înmulțiți-vă, umpleți pământul și supuneți-l; și stăpâniți peste peștii mării, peste păsările cerului și peste orice viețuitoare care se mișcă pe pământ."
29. Și Dumnezeu a zis: "Iată că v-am dat orice iarbă care face sămânță și care este pe fața întregului pământ și orice pom care are în el rod cu sămânță: aceasta să fie hrana voastră.
30. Iar tuturor fiarelor pământului, tuturor păsărilor cerului și tuturor vietăților care se mișcă pe pământ, care au în ele o suflare de viață, le-am dat ca hrană toată iarba verde." Și așa a fost.
31. Dumnezeu S-a uitat la tot ce făcuse; și iată că erau foarte bune. Astfel, a fost o seară, și apoi a fost o dimineață: aceasta a fost ziua a șasea.

Capitolul 2

1. Astfel au fost sfârșite cerurile și pământul și toată oștirea lor.
2. În ziua a șaptea, Dumnezeu Și-a sfârșit lucrarea pe care o făcuse; și în ziua a șaptea S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o făcuse.
3. Dumnezeu a binecuvântat ziua a șaptea și a sfințit-o, pentru că în ziua aceasta S-a odihnit de toată lucrarea Lui pe care o zidise și o făcuse.

Joi, 31 mai – Falsa trinitate

5. **Apocalipsa 12:17 și 13:1,2; 17.** Și balaurul, mâniat pe femeie, s-a dus să facă război cu rămășița seminței ei, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și țin mărturia lui Isus Hristos.
 1. Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununii împărătești, și pe capete avea nume de hulă.
 2. Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard; avea labe ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.
6. **Apocalipsa 13:2-5; 2.** Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard; avea labe ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.
 3. Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.
 4. Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: "Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?"
 5. I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.

7. **Apocalipsa 13:11-17;** 11. Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.
12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.
13. Săvârșea semne mari, până acolo că făcea chiar să se coboare foc din cer pe pământ în fața oamenilor.
14. Și amăgea pe locuitorii pământului prin semnele pe care i se dăduse să le facă în fața fiarei. Ea a zis locuitorilor pământului să facă o icoană fiarei care avea rana de sabie, și trăia.
15. I s-a dat putere să dea suflare icoanei fiarei, ca icoana fiarei să vorbească și să facă să fie omorâți toți cei ce nu se vor închina icoanei fiarei.
16. Și a făcut ca toți, mici și mari, bogați și săraci, slobozi și robi, să primească un semn pe mâna dreaptă sau pe frunte,
17. și nimeni să nu poată cumpăra sau vinde fără să aibă semnul acesta, adică numele fiarei sau numărul numelui ei.

Statele Unite și Babilonul

Textul de memorat: „În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare, cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.” (Daniel 12:1)

Duminică, 3 iunie – Vindecarea răni de moarte

1. **Apocalipsa 13:1-10;** 1. Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărătești, și pe capete avea nume de hulă.
2. Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard; avea labe ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.
3. Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.
4. Și au început să se închine balaurului, pentru că dăduse puterea lui fiarei. Și au început să se închine fiarei, zicând: „Cine se poate asemăna cu fiara și cine se poate lupta cu ea?”
5. I s-a dat o gură care rostea vorbe mari și hule. Și i s-a dat putere să lucreze patruzeci și două de luni.
6. Ea și-a deschis gura și a început să rostească hule împotriva lui Dumnezeu, să-I hulească Numele, cortul și pe cei ce locuiesc în cer.
7. I s-a dat să facă război cu sfinții și să-i biruie. Și i s-a dat stăpânire peste orice seminție, peste orice norod, peste orice limbă și peste orice neam.
8. Și toți locuitorii pământului i se vor închina, toți aceia al căror nume n-a fost scris, de la întemeierea lumii, în cartea vieții Mielului care a fost junghiat.
9. Cine are urechi să audă!
10. Cine duce pe alții în robie va merge și el în robie. Cine ucide cu sabia trebuie să fie ucis cu sabie. Aici este răbdarea și credința sfinților.
2. **Apocalipsa 13:3;** 3. Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.

Luni, 4 iunie – Statele Unite în profeție

3. **Apocalipsa 13:11,12;** 11. Apoi am văzut ridicându-se din pământ o altă fiară, care avea două coarne ca ale unui miel și vorbea ca un balaur.
12. Ea lucra cu toată puterea fiarei dintâi înaintea ei și făcea ca pământul și locuitorii lui să se închine fiarei dintâi, a cărei rană de moarte fusese vindecată.

Marti, 5 iunie – O problemă de închinare

4. **Apocalipsa 14:9-11;** 9. Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,
10. va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.
11. Și fumul chinului lor se suie în sus în vecii vecilor. Și nici ziua, nici noaptea n-au odihnă cei ce se închină fiarei și icoanei ei și oricine primește semnul numelui ei!

Apocalipsa 16:2; Cel dintâi s-a dus și a vărsat potirul lui pe pământ. Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii, care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei.

Apocalipsa 19:20; Și fiara a fost prinsă. Și împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos, care făcuse înaintea ei semnele, cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei, și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc, care arde cu pucioasă.

Apocalipsa 20:4; Și am văzut niște scaune de domnie; și celor ce au șezut pe ele, li s-a dat judecata. Și am văzut sufletele celor ce li se tăiasă capul din pricina mărturiei lui Isus și din pricina Cuvântului lui Dumnezeu, și ale celor ce nu se închinaseră fiarei și icoanei ei, și nu primiseră semnul ei pe frunte și pe mână. Ei au înviat, și au împărășit cu Hristos o mie de ani.

Miercuri, 6 iunie – „Babilonul cel mare”

5. **Ieremia 51:6,7,53,57;** 6. Fugiți din Babilon și fiecare să-și scape viața, ca nu cumva să pieriți în pieirea lui! Căci aceasta este o vreme de răzbunare pentru Domnul! El îi va răsplăti după faptele lui.
7. Babilonul era în mâna Domnului un potir de aur care îmbăta tot pământul; neamurile au băut din vinul lui; de aceea au fost neamurile ca într-o nebunie.
53. Chiar dacă Babilonul s-ar înălța până la ceruri, chiar dacă ar face cu neputință de ajuns cetățuile lui cele înalte, tot voi trimite pe pustiitori împotriva lui, zice Domnul...
57. Și anume, voi îmbăta pe voievozii și înțelepții lui, pe cârmuitorii, pe căpeteniile și vitejii lui; vor adormi somnul cel de veci și nu se vor mai trezi, zice Împăratul, al cărui nume este Domnul oștirilor.”

Zaharia 2:7; Scapă, Sioane, tu care locuiești la fiica Babilonului!

Apocalipsa 17:5,6; 5. Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”

6. Și am văzut pe femeia aceasta, îmbătată de sângele sfinților și de sângele mucenicilor lui Isus. Când am văzut-o, m-am mirat minune mare.

Apocalipsa 18:2,3; 2. El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;

3. pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.”

6. **Apocalipsa 12:3;** În cer s-a mai arătat un alt semn: iată, s-a văzut un mare balaur roșu, cu șapte capete, zece coarne, și șapte cununi împărășite pe capete.

Apocalipsa 13:1-3; 1. Apoi am stat pe nisipul mării. Și am văzut ridicându-se din mare o fiară cu zece coarne și șapte capete; pe coarne avea zece cununi împărășite, și pe capete avea nume de hulă.

2. Fiara pe care am văzut-o semăna cu un leopard; avea labe ca de urs și gură ca o gură de leu. Balaurul i-a dat puterea lui, scaunul lui de domnie și o stăpânire mare.

3. Unul din capetele ei părea rănit de moarte; dar rana de moarte fusese vindecată. Și tot pământul se mira după fiară.

Apocalipsa 17:3; Și m-a dus, în Duhul, într-o pustie. Și am văzut o femeie, șezând pe o fiară de culoare stacojie, plină cu nume de hulă, și avea șapte capete și zece coarne.

Joi, 7 iunie – Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu!

7. **Apocalipsa 18:1-4;** 1. După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

2. El a strigat cu glas tare și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;
3. pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.”
4. Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: „Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

Sigiliul lui Dumnezeu sau semnul fiarei

Textul de memorat: „*Ei cântau cântarea lui Moise, robul lui Dumnezeu, și cântarea Mielului. Și ziceau: „Mari și minunate sunt lucrările Tale, Doamne Dumnezeule atotputernice! Drepte și adevărate sunt căile Tale, Împărate al neamurilor!” (Apocalipsa 15:3)*

Duminică, 10 iunie – Identificarea poporului lui Dumnezeu

1. **Geneza 17:9-11**; 9. Dumnezeu a zis lui Avraam: "Să păzești legământul Meu, tu și sămânța ta după tine, din neam în neam.
10. Acesta este legământul Meu pe care să-l păziți între Mine și voi, și sămânța ta după tine: tot ce este de parte bărbătească între voi să fie tăiat împrejur.
11. Să vă tăiați împrejur în carnea prepuțului vostru: și acesta să fie semnul legământului dintre Mine și voi.
2. **Exodul 31:13,17**; 13. "Vorbește copiilor lui Israel și spune-le: "Să nu care cumva să nu țineți Sabatele Mele, căci acesta va fi între Mine și voi și urmașii voștri un semn după care se va cunoaște că Eu sunt Domnul, care vă sfințesc.
17. Acesta va fi între Mine și copiii lui Israel un semn veșnic; căci în șase zile a făcut Domnul cerurile și pământul, iar în ziua a șaptea S-a odihnit și a răsuflat."

Ezechiel 20:12,20; 12. Cinstește pe tatăl tău și pe mama ta, pentru ca să ți se lungească zilele în țara pe care ți-o dă Domnul Dumnezeul tău.

20. Moise a zis poporului: "Nu vă înspăimântați; căci Dumnezeu a venit tocmai ca să vă pună la încercare și ca să aveți frica Lui înaintea ochilor voștri, pentru ca să nu păcătuiți."

Luni, 11 iunie – Fiara și falsa închinare

3. **Apocalipsa 14:9,10**; 9. Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: "Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,
10. va bea și el din vinul mâniei lui Dumnezeu, turnat neamestecat în paharul mâniei Lui; și va fi chinuit în foc și în pucioasă, înaintea sfinților îngeri și înaintea Mielului.

Apocalipsa 16:2; Cel dintâi s-a dus și a vărsat potirul lui pe pământ. Și o rană rea și dureroasă a lovit pe oamenii care aveau semnul fiarei și care se închinau icoanei ei.

Marti, 12 iunie – Sigiliul lui Dumnezeu

4. **Efeseni 1:13,14**; 13. Și voi, după ce ați auzit Cuvântul adevărului (Evanghelia mântuirii voastre), ați crezut în El și ați fost pecetluiți cu Duhul Sfânt care fusese făgăduit
14. și care este o arvună a moștenirii noastre, pentru răscumpărarea celor câștigați de Dumnezeu, spre lauda slavei Lui.

Efeseni 4:30; Să nu întristați pe Duhul Sfânt al lui Dumnezeu, prin care ați fost pecetluiți pentru ziua răscumpărării.

2 Timotei 2:19; Totuși temelie tare a lui Dumnezeu stă nezguduită, având pecetea aceasta: „Domnul cunoaște pe cei ce sunt ai Lui”; și: „Oricine rostește Numele Domnului să se depărteze de fărădelege!”

Apocalipsa 7:1-4; 14:1; 1. După aceea am văzut patru îngeri, care stăteau în picioare în cele patru colțuri ale pământului. Ei țineau cele patru vânturi ale pământului, ca să nu sufle vânt pe pământ, nici pe mare, nici peste vreun copac.

2. Și am văzut un alt înger, care se suia dinspre răsăritul soarelui și care avea pecetea Dumnezeului celui viu. El a strigat cu glas tare la cei patru îngeri, cărora le fusese dat să vatăme pământul și marea,

3. zicând: "Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!"

4. Și am auzit numărul celor ce fuseseră pecetluiți: o sută patruzeci și patru de mii, din toate semințiile fiilor lui Israel.

1. Apoi m-am uitat și iată că Mielul stătea pe muntele Sionului; și împreună cu El stăteau o sută patruzeci și patru de mii, care aveau scris pe frunte Numele Său și Numele Tatălui Său.

5. **Apocalipsa 7:3;** zicând: "Nu vătămați pământul, nici marea, nici copacii, până nu vom pune pecetea pe fruntea slujitorilor Dumnezeului nostru!"

Apocalipsa 14:9; Apoi a urmat un alt înger, al treilea, și a zis cu glas tare: „Dacă se închină cineva fiarei și icoanei ei și primește semnul ei pe frunte sau pe mână,

Miercuri, 13 iunie – Semnul fiarei

6. **Apocalipsa 14:12;** „Aici este răbdarea sfinților, care păzesc poruncile lui Dumnezeu și credința lui Isus.”

Joi, 14 iunie – Sabatul ca sigiliu

7. **Exodul 20:8-11;** 8. Adu-ți aminte de ziua de odihnă, ca s-o sfințești.

9. Să lucrezi șase zile și să-ți faci lucrul tău.

10. Dar ziua a șaptea este ziua de odihnă închinată Domnului Dumnezeului tău: să nu faci nicio lucrare în ea, nici tu, nici fiul tău, nici fiica ta, nici robul tău, nici roaba ta, nici vita ta, nici străinul care este în casa ta.

11. Căci în șase zile a făcut Domnul cerurile, pământul și marea, și tot ce este în ele, iar în ziua a șaptea S-a odihnit: de aceea a binecuvântat Domnul ziua de odihnă și a sfințit-o.

Evrei 4:9,10; 9. Rămâne, dar, o odihnă ca cea de Sabat pentru poporul lui Dumnezeu.

10. Fiindcă cine intră în odihna Lui se odihnește și el de lucrările lui, cum S-a odihnit Dumnezeu de lucrările Sale.

Babilonul și Armagedonul

Textul de memorat: „Voi sunteți păziți de puterea lui Dumnezeu, prin credință, pentru mântuirea gata să fie descoperită în vremurile de apoi!” (1 Petru 1:5)

Duminică, 17 iunie – „Vinul mâniei ei”

1. **Apocalipsa 14:8;** Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Apocalipsa 16:19; Cetatea cea mare a fost împărțită în trei părți, și cetățile neamurilor s-au prăbușit. Și Dumnezeu Și-a adus aminte de Babilonul cel mare, ca să-i dea potirul de vin al furiei mâniei Lui.

Apocalipsa 17:5; Pe frunte purta scris un nume, o taină: „Babilonul cel mare, mama curvelor și spurcăciunilor pământului.”

Apocalipsa 18:2,10,21; 2. El a strigat cu glas tare și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;

10. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: "Vai! Vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!"

21. Atunci un înger puternic a ridicat de jos o piatră ca o mare piatră de moară, a aruncat-o în mare și a zis: "Cu așa repeziciune va fi aruncat Babilonul, cetatea cea mare, și nu va mai fi găsit!"

2. **Apocalipsa 14:8;** Apoi a urmat un alt înger, al doilea, și a zis: „A căzut, a căzut Babilonul, cetatea cea mare, care a adăpat toate neamurile din vinul mâniei curviei ei!”

Apocalipsa 18:3; „Pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei.”

Luni, 18 iunie – A căzut Babilonul!

3. **Apocalipsa 18:1-10;** 1. După aceea, am văzut coborându-se din cer un alt înger, care avea o mare putere; și pământul s-a luminat de slava lui.

2. El a strigat cu glas tare și a zis: "A căzut, a căzut Babilonul cel mare! A ajuns un locaș al dracilor, o închisoare a oricărui duh necurat, o închisoare a oricărei păsări necurate și urâte;

3. pentru că toate neamurile au băut din vinul mâniei curviei ei, și împărații pământului au curvit cu ea, și negustorii pământului s-au îmbogățit prin risipa desfătării ei."

4. Apoi am auzit din cer un alt glas, care zicea: "Ieșiți din mijlocul ei, poporul Meu, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!

5. Pentru că păcatele ei s-au îngrămădit și au ajuns până în cer; și Dumnezeu Și-a adus aminte de nelegiuirile ei.

6. Răsplățiți-i cum v-a răsplătit ea și întoarceți-i de două ori cât faptele ei. Turnați-i îndoite în potirul în care a amestecat ea!

7. Pe cât s-a slăvit pe sine însăși și s-a desfătat în risipă, pe atât dați-i chin și tânguire! Pentru că zice în inima ei: "Șed ca împărăteasă, nu sunt văduvă și nu voi ști ce este tânguirea!"

8. Tocmai pentru aceea, într-o singură zi vor veni urgiile ei: moartea, tânguirea și foametea. Și va fi arsă de tot în foc, pentru că Domnul Dumnezeu, care a judecat-o, este tare.

9. Și împărații pământului, care au curvit și s-au dezmiardat în risipă cu ea, când vor vedea fumul arderii ei, o vor plânge și o vor boci.

10. Ei vor sta departe, de frică să nu cadă în chinul ei, și vor zice: "Vai! Vai! Babilonul, cetatea cea mare, cetatea cea tare! Într-o clipă ți-a venit judecata!"

Marti, 19 iunie – Armaghedonul

4. **Apocalipsa 16:12-16**; 12. Al șaselea a vărsat potirul lui peste râul cel mare, Eufrat. Și apa lui a secat, ca să fie pregătită calea împăraților care au să vină din răsărit.

13. Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei, și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.

14. Acestea sunt duhuri de draci, care fac semne nemaipomenite și care se duc la împărații pământului întreg, ca să-i strângă pentru războiul zilei celei mari a Dumnezeului celui Atotputernic. -

15. "Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!" -

16. Duhurile cele rele i-au strâns în locul care pe evreiește se cheamă Armaghedon.

Miercuri, 20 iunie – Armaghedonul și muntele Carmel (1)

5. **1 Împărați 18:1-18**; 1. Au trecut multe zile, și cuvântul Domnului a vorbit astfel lui Ilie, în al treilea an: "Du-te și înfățișează-te înaintea lui Ahab, ca să dau ploaie pe fața pământului."

2. Și Ilie s-a dus să se înfățișeze înaintea lui Ahab. Era mare foamete în Samaria.

3. Și Ahab a trimis să cheme pe Obadia, mai marele casei lui. - Obadia se temea mult de Domnul.

4. De aceea, când a nimicit Izabela pe prorocii Domnului, Obadia a luat o sută de proroci, i-a ascuns câte cincizeci într-o peșteră și i-a hrănit cu pâine și cu apă. -

5. Ahab a zis lui Obadia: "Haidem prin țară pe la toate izvoarele de apă și pe la toate pâraiele; poate că vom găsi iarbă ca să păstrăm viața cailor și catârilor, și să n-avem nevoie să omorâm vitele."

6. Și-au împărțit țara s-o cutreiere. Ahab a plecat singur pe un drum, și Obadia a plecat singur pe un alt drum.

7. Pe când era Obadia pe drum, iată că l-a întâlnit Ilie. Obadia, cunoscându-l, a căzut cu fața la pământ și a zis: "Tu ești, domnul meu Ilie?"

8. El i-a răspuns: "Eu sunt; du-te și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie!"

9. Și Obadia a zis: "Ce păcat am săvârșit eu, ca să dai pe robul tău în mâinile lui Ahab, ca să mă omoare?"

10. Viu este Domnul, că n-a rămas popor sau împărăție unde să nu fi trimis stăpânul meu să te caute; și când se spunea că nu ești acolo, puneam pe împărăția și poporul acela să jure că nu te-a găsit.

11. Și acum zici: "Du-te și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie!"

12. Și apoi, când voi pleca de la tine, Duhul Domnului te va duce nu știu unde. Dacă m-aș duce să dau de știre lui Ahab, și nu te-ar găsi, mă va omorî. Și totuși robul tău se teme de Domnul din tinerețea lui.

13. Nu s-a spus oare domnului meu ce am făcut când a ucis Izabela pe prorocii Domnului? Cum am ascuns o sută de proroci ai Domnului, câte cincizeci într-o peșteră, și i-am hrănit cu pâine și cu apă?

14. Și acum tu zici: "Du-te și spune stăpânului tău: "Iată că a venit Ilie!" El mă va ucide."

15. Dar Ilie a zis: "Viu este Domnul oștirilor al cărui slujitor sunt, că astăzi mă voi înfățișa înaintea lui Ahab."

16. Obadia, ducându-se înaintea lui Ahab, l-a înștiințat despre lucrul acesta. Și Ahab s-a dus înaintea lui Ilie.

17. Abia a zărit Ahab pe Ilie și i-a zis: "Tu ești acela care nenorocești pe Israel?"

18. Ilie a răspuns: "Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali."

Joi, 20 iunie – Armaghedonul și muntele Carmel (2)

6. **1 Împărați 18:18-40; 18.** Ilie a răspuns: "Nu eu nenorocesc pe Israel; ci tu și casa tatălui tău, fiindcă ați părăsit poruncile Domnului și te-ai dus după Baali.
19. Strânge acum pe tot Israelul la mine, la muntele Carmel, pe cei patru sute cincizeci de proroci ai lui Baal și pe cei patru sute de proroci ai Astartei, care mănâncă la masa Izabelei."
20. Ahab a trimis soli la toți copiii lui Israel și a strâns pe proroci la muntele Carmel.
21. Atunci Ilie s-a apropiat de tot poporul și a zis: "Până când vreți să șchiopătați de amândouă picioarele? Dacă Domnul este Dumnezeu, mergeți după El; iar dacă este Baal, mergeți după Baal!" Poporul nu i-a răspuns nimic.
22. Și Ilie a zis poporului: "Eu singur am rămas din prorocii Domnului, pe când proroci ai lui Baal sunt patru sute cincizeci.
23. Să ni se dea doi junci. Ei să-și aleagă un junc, pe care să-l taie în bucăți și să-l pună pe lemne, fără să pună foc. Și eu voi pregăti celălalt junc și-l voi pune pe lemne, fără să pun foc.
24. Apoi voi să chemați numele dumnezeului vostru; și eu voi chema Numele Domnului. Dumnezeu care va răspunde prin foc, acela să fie adevăratul Dumnezeu. Și tot poporul a răspuns și a zis: "Bine!"
25. Ilie a zis prorocilor lui Baal: "Alegeți-vă un junc din cei doi, pregătiți-l voi întâi, căci sunteți mai mulți, și chemați numele dumnezeului vostru; dar să nu puneți foc."
26. Ei au luat juncul pe care li l-au dat și l-au pregătit. Și au chemat numele lui Baal, de dimineață până la amiază, zicând: "Baale, auzi-ne!" Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns. Și săreau împrejurul altarului pe care-l făcuseră.
27. La amiază, Ilie și-a bătut joc de ei și a zis: "Strigați tare, fiindcă este Dumnezeu; se gândește la ceva, sau are treabă, sau este în călătorie, sau poate că doarme, și se va trezi."
28. Ei au strigat tare și, după obiceiul lor, și-au făcut tăieturi cu săbiile și cu sulite, până ce a curs sânge pe ei.
29. Când a trecut amiaza, au aiurit până în clipa când se aducea jertfa de seară. Dar nu s-a auzit nici glas, nici răspuns, nici semn de luare aminte.
30. Ilie a zis atunci întregului popor: "Apropiati-vă de mine!" Tot poporul s-a apropiat de el. Și Ilie a dres altarul Domnului care fusese sfărâmat.
31. A luat douăsprezece pietre, după numărul semințiilor fiilor lui Iacov, căruia Domnul îi zisese: "Israel îți va fi numele"
32. și a zidit cu pietrele acestea un altar în Numele Domnului. A făcut împrejurul altarului un șanț, în care încăpeau două măsuri de sămânță.
33. A așezat apoi lemnele, a tăiat juncul în bucăți și l-a pus pe lemne. Apoi a zis: "Umpleți patru vedre cu apă și vărsați-le pe arderea de tot și pe lemne." Și au făcut așa.
34. Apoi a zis: "Mai faceți lucrul acesta o dată." Și l-au făcut încă o dată. Apoi a zis: "Mai faceți-l și a treia oară." Și l-au făcut și a treia oară.
35. Apa curgea în jurul altarului, și au umplut cu apă și șanțul.
36. În clipa când se aducea jertfa de seară, prorocul Ilie s-a apropiat și a zis: "Doamne Dumnezeu lui Avraam, Isaac și Israel! Fă să se știe astăzi că Tu ești Dumnezeu în Israel, că eu sunt slujitorul Tău și că toate aceste lucruri le-am făcut după porunca Ta.
37. Ascultă-mă, Doamne, ascultă-mă, pentru ca să cunoască poporul acesta că Tu, Doamne, ești adevăratul Dumnezeu, și să le întorci astfel inima spre bine!"
38. Atunci a căzut foc de la Domnul și a mistuit arderea de tot, lemnele, pietrele și pământul, și a supt și apa care era în șanț.
39. Când a văzut tot poporul lucrul acesta, au căzut cu fața la pământ și au zis: "Domnul este adevăratul Dumnezeu! Domnul este adevăratul Dumnezeu!"
40. "Puneți mâna pe prorocii lui Baal", le-a zis Ilie, "niciunul să nu scape!" Și au pus mâna pe ei. Ilie i-a coborât la pârâul Chison și i-a înjunghiat acolo.
7. **Apocalipsa 16:13; 19:20,21; 13.** Apoi am văzut ieșind din gura balaurului și din gura fiarei, și din gura prorocului mincinos trei duhuri necurate, care semănau cu niște broaște.
20. Și fiara a fost prinsă. Și, împreună cu ea, a fost prins prorocul mincinos care făcuse înaintea ei semnele cu care amăgise pe cei ce primiseră semnul fiarei și se închinaseră icoanei ei. Amândoi aceștia au fost aruncați de vii în iazul de foc care arde cu pucioasă.
21. Iar ceilalți au fost uciși cu sabia care ieșea din gura Celui ce ședea călare pe cal. Și toate păsările s-au săturat din carnea lor.

1 Corinteni 15:1,2; 1. Vă fac cunoscut, fraților, Evanghelia pe care v-am propovăduit-o, pe care ați primit-o, în care ați rămas

2. și prin care sunteți mântuiți, dacă o țineți așa după cum v-am propovăduit-o; altfel, degeaba ați crezut.

Apocalipsa 16:15; „Iată, Eu vin ca un hoț. Ferice de cel ce veghează și își păzește hainele, ca să nu umble gol și să i se vadă rușinea!”

Revenirea Domnului nostru Isus Hristos

Textul de memorat: „Căci, cum iese fulgerul de la răsărit și se vede până la apus, așa va fi și venirea Fiului omului.” (Matei 24:27)

Duminică, 24 iunie – Ziua Domnului

1. **Isaia 13:6,9**; 6. Gemeți! căci ziua Domnului este aproape: ea vine ca o pustiire a Celui Atotputernic!
9. Iată, vine ziua Domnului, zi fără milă, zi de mânie și urgie aprinsă, care va prefăce tot pământul în pustiu și va nimici pe toți păcătoșii de pe el.

Zaharia 14:9; Și Domnul va fi Împărat peste tot pământul. În ziua aceea, Domnul va fi singurul Domn, și Numele Lui va fi singurul Nume.

Daniel 12:1; În vremea aceea se va scula marele voievod Mihail, ocrotitorul copiilor poporului tău; căci aceasta va fi o vreme de strâmtorare cum n-a mai fost de când sunt neamurile și până la vremea aceasta. Dar în vremea aceea, poporul tău va fi mântuit, și anume oricine va fi găsit scris în carte.

2. **Matei 24:30,31**; 30. Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.
31. El va trimite pe îngerii Săi cu trâmbița răsunătoare, și vor aduna pe aleșii Lui din cele patru vânturi, de la o margine a cerurilor până la cealaltă.

Luni, 25 iunie – Daniel și a doua venire a lui Isus

3. **Daniel 2:34,35,44,45**; 34. Tu te uitai la el, și s-a dezlipit o piatră fără ajutorul vreunei mâini, a izbit picioarele de fier și de lut ale chipului și le-a făcut bucăți.
35. Atunci fierul, lutul, arama, argintul și aurul s-au sfărâmat împreună și s-au făcut ca pleava din arie vară; le-a luat vântul, și nici urmă nu s-a mai găsit din ele. Dar piatra care sfărâmasese chipul s-a făcut un munte mare și a umplut tot pământul.
44. Dar în vremea acestor împărați, Dumnezeu cerurilor va ridica o împărăție care nu va fi nimicită niciodată și care nu va trece sub stăpânirea unui alt popor. Ea va sfărâma și va nimici toate acele împărății, și ea însăși va dăinui veșnic.
45. Aceasta înseamnă piatra pe care ai văzut-o dezlipindu-se din munte fără ajutorul vreunei mâini și care a sfărâmat fierul, arama, lutul, argintul și aurul. Dumnezeu cel mare a făcut deci cunoscut împăratului ce are să se întâmple după aceasta. Visul este adevărat, și tâlcuirea lui este temeinică."

Marti, 26 iunie – Viitorul pe termen lung

4. **Tit 2:13**; Așteptând fericita noastră nădejde și arătarea slavei marelui nostru Dumnezeu și Mântuitor Isus Hristos.
5. **2 Timotei 4:6-8**; 6. Căci eu sunt gata să fiu turnat ca o jertfă de băutură, și clipa plecării mele este aproape.
7. M-am luptat lupta cea bună, mi-am isprăvit alergarea, am păzit credința.
8. De acum mă așteaptă cununa neprihănirii, pe care mi-o va da în "ziua aceea" Domnul, Judecătorul cel drept. Și nu numai mie, ci și tuturor celor ce vor fi iubiți venirea Lui.

Miercuri, 27 iunie – Pe norii cerului

6. **Matei 24:30**; Atunci se va arăta în cer semnul Fiului omului, toate semințiile pământului se vor boci și vor vedea pe Fiul omului venind pe norii cerului cu putere și cu o mare slavă.

1 Tesaloniceni 4:16; Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

Matei 26:64; „Da”, i-a răspuns Isus, „sunt! Ba mai mult, vă spun că de acum încolo veți vedea pe Fiul omului șezând la dreapta puterii lui Dumnezeu și venind pe norii cerului.”

Apocalipsa 1:7; Iată că El vine pe nori. Și orice ochi Îl va vedea; și cei ce L-au străpuns. Și toate semințiile pământului se vor boci din pricina Lui! Da, Amin.

2 Tesaloniceni 1:7-10; 7. și să vă dea odihnă atât vouă, care sunteți întristați, cât și nouă, la descoperirea Domnului Isus din cer, cu îngerii puterii Lui,

8. într-o flacăra de foc, ca să pedepsească pe cei ce nu cunosc pe Dumnezeu și pe cei ce nu ascultă de Evanghelia Domnului nostru Isus Hristos.

9. Ei vor avea ca pedeapsă o pierzare veșnică de la fața Domnului și de la slava puterii Lui,

10. când va veni, în ziua aceea, ca să fie proslăvit în sfinții Săi și privit cu uimire în toți cei ce vor fi crezut; căci voi ați crezut mărturisirea făcută de noi înaintea voastră.

Joi, 28 iunie – Viii și morții

7. **Romani 6:5**; În adevăr, dacă ne-am făcut una cu El, printr-o moarte asemănătoare cu a Lui, vom fi una cu El și printr-o înviere asemănătoare cu a Lui.

1 Tesaloniceni 4:16; Căci însuși Domnul, cu un strigăt, cu glasul unui arhanghel și cu trâmbița lui Dumnezeu, Se va coborî din cer, și întâi vor învia cei morți în Hristos.

1 Corinteni 15:42-44,53-55; 42. Așa este și învierea morților. Trupul este semănat în putrezire, și învie în neputrezire;

43. este semănat în ocară, și învie în slavă; este semănat în neputință, și învie în putere.

44. Este semănat trup firesc, și învie trup duhovnicesc. Dacă este un trup firesc, este și un trup duhovnicesc.

53. Căci trebuie ca trupul acesta, supus putrezirii, să se îmbrace în neputrezire, și trupul acesta muritor să se îmbrace în nemurire.

54. Când trupul acesta, supus putrezirii, se va îmbrăca în neputrezire, și trupul acesta muritor se va îmbrăca în nemurire, atunci se va împlini cuvântul care este scris: "Moartea a fost înghițită de biruință.

55. Unde îți este biruința, moarte? Unde îți este boldul, moarte?"

8. **Filipeni 3:21**; El va schimba trupul stării noastre smerite și-l va face asemenea trupului slavei Sale, prin lucrarea puterii pe care o are de a-Și supune toate lucrurile.

1 Tesaloniceni 4:17; Apoi, noi cei vii, care vom fi rămas, vom fi răpiți toți împreună cu ei în nori, ca să întâmpinăm pe Domnul în văzduh; și astfel vom fi totdeauna cu Domnul.

[*Salt la Cuprins*](#)

Școala de Sabat audio

<http://www.7adventist.com/studiu/>

